

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 330

Ediția în limba română

Legislație

Anul 57

15 noiembrie 2014

Cuprins

I Acte legislative

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari ⁽¹⁾** 1

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

2014/793/UE:

- ★ **Decizia Consiliului din 7 noiembrie 2014 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Franceză privind aplicarea, în comunitatea din Saint-Barthélemy, a legislației Uniunii privind impozitarea veniturilor din economii și cooperarea administrativă în domeniul fiscal** 10

Acord între Uniunea Europeană și Republica Franceză care vizează aplicarea, în ceea ce privește comunitatea din Saint-Barthélemy, a legislației Uniunii privind impozitarea veniturilor din economii și cooperarea administrativă în domeniul fiscal 12

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1221/2014 al Consiliului din 10 noiembrie 2014 de stabilire, pentru 2015, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește aplicabile în Marea Baltică și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 43/2014 și (UE) nr. 1180/2013** 16

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

RO

★ Regulamentul delegat (UE) nr. 1222/2014 al Comisiei din 8 octombrie 2014 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru precizarea metodologiei pentru identificarea instituțiilor globale de importanță sistemică și pentru definirea de subcategorii ale instituțiilor globale de importanță sistemică ⁽¹⁾	27
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1223/2014 al Comisiei din 14 noiembrie 2014 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2454/93 în ceea ce privește simplificarea încheierii regulului de perfecționare activă ⁽¹⁾	37
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1224/2014 al Comisiei din 14 noiembrie 2014 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume	38

DECIZII

2014/794/UE:

★ Decizia Consiliului din 7 noiembrie 2014 privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Comitetului pentru cooperare culturală instituit prin Protocolul privind cooperarea culturală la Acordul de liber schimb între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Coreea, pe de altă parte, în ceea ce privește stabilirea unei liste de 15 arbitri	40
---	----

2014/795/UE:

★ Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 7 noiembrie 2014 de prelungire a aplicării Deciziei de punere în aplicare 2011/335/UE și de autorizare a Republicii Lituania de a aplica o măsură de derogare de la dispozițiile articolului 287 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată	44
---	----

2014/796/UE:

★ Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 7 noiembrie 2014 de autorizare a Republicii Letonia de a aplica o măsură de derogare de la articolul 287 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată	46
---	----

2014/797/UE:

★ Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 7 noiembrie 2014 de autorizare a aplicării de către Republica Estonia a unei măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată	48
--	----

2014/798/UE:

★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 13 noiembrie 2014 de modificare a anexei F la Directiva 64/432/CEE a Consiliului în ceea ce privește formatul modelelor de certificate de sănătate pentru schimburile comerciale în interiorul Uniunii de bovine și porcine și cerințele suplimentare în materie de sănătate cu privire la <i>Trichinella</i> pentru schimburile comerciale în interiorul Uniunii de porcine domestice [notificată cu numărul C(2014) 8336] ⁽¹⁾	50
---	----

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

2014/799/UE:

★ Decizia nr. 4/2014 a Comitetului ambasadurilor ACP-UE din 23 octombrie 2014 privind mandatul care urmează să fie acordat Comitetului executiv al Centrului pentru Dezvoltarea Întreprinderii (CDI)	61
--	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/95/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 22 octombrie 2014****de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare
și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 50 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În Comunicarea intitulată „Actul privind piața unică — Douăsprezece pârghii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii — Împreună pentru o nouă creștere”, adoptată la 13 aprilie 2011, Comisia a identificat necesitatea de a crește la un nivel înalt și comparabil în toate statele membre transparența informațiilor sociale și de mediu furnizate de întreprinderile din toate sectoarele. Această măsură este în deplină concordanță cu posibilitatea statelor membre de a solicita, după caz, noi îmbunătățiri în ceea ce privește transparența informațiilor nefinanciare ale întreprinderilor, ceea ce, prin natura sa, este un efort continuu.
- (2) Necesitatea de a îmbunătăți prezentarea de informații sociale și de mediu de către întreprinderi, prin prezentarea unei propuneri legislative în acest domeniu, a fost reiterată în Comunicarea Comisiei intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor”, adoptată la 25 octombrie 2011.
- (3) În rezoluțiile sale din 6 februarie 2013 referitoare la „Responsabilitatea socială a întreprinderilor: un comportament responsabil și transparent al întreprinderilor și o creștere economică durabilă” și, respectiv, la „Responsabilitatea socială a întreprinderilor: promovarea intereselor societății și a unei căi spre o redresare economică sustenabilă și cuprinzătoare”, Parlamentul European a confirmat importanța dezvăluirii de către întreprinderi a informațiilor privind sustenabilitatea, cum ar fi factorii sociali și de mediu, cu scopul de a identifica riscurile legate de sustenabilitate și de a crește încrederea investitorilor și a consumatorilor. Prezentarea de informații nefinanciare este, într-adevăr, un element determinant pentru gestionarea tranziției către o economie sustenabilă la nivel mondial, care să combine profitabilitatea pe termen lung cu justiția socială și protecția mediului. În acest context, prezentarea de informații nefinanciare contribuie la măsurarea, monitorizarea și gestionarea performanțelor întreprinderilor și a impactului lor asupra societății. Astfel, Parlamentul European a invitat Comisia să prezinte o propunere legislativă privind prezentarea de informații nefinanciare de către întreprinderi, permițând un nivel ridicat de flexibilitate în acțiune, pentru a se ține seama de natura multidimensională a responsabilității sociale a întreprinderilor (RSI) și de diversitatea politicilor în materie de RSI aplicate de întreprinderi, asociate cu un nivel suficient de comparabilitate, pentru a satisface nevoile investitorilor și ale altor părți interesate, precum și nevoia de a le asigura consumatorilor un acces facil la informațiile privind impactul întreprinderilor asupra societății.

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 47.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 29 septembrie 2014.

- (4) Coordonarea dispozițiilor de drept intern privind prezentarea de informații nefinanciare în ceea ce privește anumite întreprinderi mari prezintă importanță pentru interesele întreprinderilor, ale acționarilor și ale altor părți interesate. Coordonarea în aceste domenii este necesară deoarece majoritatea acestor întreprinderi își desfășoară activitatea în mai multe state membre.
- (5) De asemenea, este necesar să se stabilească anumite cerințe juridice minime în ceea ce privește amploarea informațiilor care ar trebui puse la dispoziția publicului și a autorităților de către întreprinderile din întreaga Uniune. Întreprinderile care intră sub incidența prezentei directive ar trebui să ofere o imagine de ansamblu echitabilă și cuprinzătoare a politicilor, rezultatelor și riscurilor lor.
- (6) În scopul de a spori consecvența și comparabilitatea informațiilor nefinanciare prezentate în întreaga Uniune, anumite întreprinderi mari ar trebui să întocmească o declarație nefinanciară care să conțină informații privind cel puțin aspectele de mediu, sociale și de personal, respectarea drepturilor omului, combaterea corupției și a dării de mită. O astfel de declarație ar trebui să includă o descriere a politicilor, a rezultatelor și a riscurilor legate de aceste aspecte și ar trebui să fie integrată în raportul de gestiune al întreprinderii în cauză. Declarația nefinanciară ar trebui să includă, de asemenea, informații privind politicile de diligență necesară aplicate de întreprindere, precum și, atunci când este relevant și proporțional, lanțurile de aprovizionare și de subcontractare ale acesteia, pentru a identifica, a preveni și a reduce impacturile negative existente și potențiale. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a scuti întreprinderile care fac obiectul prezentei directive de obligația de a întocmi o declarație nefinanciară în cazurile în care acestea prezintă un raport separat corespunzător aceluiași exercițiu financiar și cu un conținut care acoperă aceleași subiecte.
- (7) În cazul în care întreprinderile au obligația de a întocmi o declarație nefinanciară, declarația respectivă ar trebui să conțină, în ceea ce privește aspectele legate de mediu, detalii privind impactul actual și previzibil al operațiunilor întreprinderii asupra mediului și, după caz, asupra sănătății și a siguranței, utilizarea de energie regenerabilă și neregenerabilă, emisiile de gaze cu efect de seră, utilizarea apei și poluarea aerului. În ceea ce privește aspectele sociale și de personal, informațiile furnizate în declarație se pot referi la acțiunile întreprinse pentru a asigura egalitatea de gen, punerea în aplicare a convențiilor fundamentale ale Organizației Internaționale a Muncii, condițiile de muncă, dialogul social, respectarea dreptului lucrătorilor de a fi informați și consultați, respectarea drepturilor sindicale, sănătatea și siguranța la locul de muncă, dialogul cu comunitățile locale și/sau acțiunile întreprinse pentru a asigura protecția și dezvoltarea acestor comunități. În ceea ce privește drepturile omului, combaterea corupției și a dării de mită, declarația nefinanciară poate include informații privind prevenirea abuzurilor în materie de drepturile omului și/sau privind instrumentele instituite pentru combaterea corupției și a dării de mită.
- (8) Întreprinderile care fac obiectul prezentei directive ar trebui să ofere informații adecvate privind aspectele care ies în evidență ca implicând cea mai mare probabilitate de materializare a principalelor riscuri de impact important, precum și privind cele care s-au materializat deja. Importanța impactului ar trebui analizată în funcție de amploarea și gravitatea sa. Riscurile de impact negativ pot proveni din activitățile proprii ale întreprinderii sau pot fi legate de operațiunile ei și, atunci când este relevant și proporțional, de produsele, serviciile și relațiile ei de afaceri, inclusiv lanțurile ei de aprovizionare și subcontractare. Această informare nu ar trebui să conducă la obligații administrative suplimentare inutile în sarcina întreprinderilor mici și mijlocii.
- (9) Pentru furnizarea acestor informații, întreprinderile care fac obiectul prezentei directive pot recurge la cadrele naționale, la cadrele Uniunii, cum ar fi sistemul de management de mediu și audit (EMAS), sau la cadrele internaționale, precum Pactul mondial al întreprinderilor (Global Compact) al Organizației Națiunilor Unite (ONU), Principiile directoare privind afacerile și drepturile omului de punere în aplicare a cadrului „protecție, respect și remediere” al ONU, Orientările privind întreprinderile multinaționale ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), standardul ISO 26000 al Organizației Internaționale de Standardizare, Declarația tripartită de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială a Organizației Internaționale a Muncii, Inițiativa de raportare globală sau alte cadre internaționale recunoscute.
- (10) Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru crearea unor mecanisme adecvate și eficiente care să garanteze prezentarea de informații nefinanciare de către întreprinderi în conformitate cu prezenta directivă. În acest sens, statele membre ar trebui să se asigure că există proceduri naționale eficiente pentru a impune respectarea obligațiilor stabilite prin prezenta directivă, precum și că aceste proceduri sunt accesibile tuturor persoanelor fizice sau juridice care au un interes legitim, în conformitate cu dreptul național, ca dispozițiile prezentei directive să fie respectate.
- (11) Punctul 47 din documentul final al Conferinței Organizației Națiunilor Unite Rio+20, intitulat „Viitorul pe care ni-l dorim”, recunoaște importanța raportării de informații privind sustenabilitatea întreprinderilor și încurajează întreprinderile, după caz, să ia în considerare integrarea informațiilor privind sustenabilitatea în ciclul lor de raportare. De asemenea, încurajează industria, guvernele interesate și părțile interesate relevante, cu sprijinul sistemului Organizației Națiunilor Unite, după caz, să elaboreze modele pentru cele mai bune practici și să faciliteze acțiunile de integrare a informațiilor financiare și nefinanciare, ținând seama de experiențele din cadrele deja existente.

- (12) Accesul investitorilor la informațiile nefinanciare reprezintă un pas înainte către atingerea obiectivului de a dispune, până în 2020, de măsuri de piață și politice care să stimuleze investițiile de afaceri în eficiență, în conformitate cu Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor.
- (13) Consiliul European, în concluziile sale din 24 și 25 martie 2011, a făcut apel la reducerea sarcinilor de reglementare în ansamblu, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), atât la nivel european, cât și la nivel național, și a sugerat măsuri menite să crească productivitatea, în timp ce Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii urmărește să îmbunătățească mediul de afaceri pentru IMM-uri și să promoveze internaționalizarea acestora. Astfel, în conformitate cu principiul „a gândi mai întâi la scară mică”, noile cerințe de prezentare de informații ar trebui să se aplice numai anumitor întreprinderi și grupuri mari.
- (14) Domeniul de aplicare a acestor cerințe de prezentare de informații nefinanciare ar trebui să fie definit în raport cu numărul mediu de angajați, totalul bilanțului și cifra de afaceri netă. IMM-urile ar trebui să fie scutite de cerințe suplimentare, iar obligația de a prezenta o declarație nefinanciară ar trebui să se aplice numai întreprinderilor mari care sunt entități de interes public și entităților de interes public care sunt întreprinderi-mamă ale unui grup mare, cu un număr mediu de angajați de peste 500 în ambele cazuri, în cazul unui grup pe bază consolidată. Această dispoziție nu ar trebui să împiedice statele membre să solicite întreprinderilor și grupurilor, altele decât întreprinderile care fac obiectul prezentei directive, prezentarea de informații nefinanciare.
- (15) Multe dintre întreprinderile care intră în domeniul de aplicare a Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ sunt membre ale unor grupuri de întreprinderi. Rapoartele consolidate de gestiune ar trebui să fie întocmite astfel încât informațiile privind aceste întreprinderi să poată fi transmise membrilor și părților terțe. Legislațiile naționale privind rapoartele de gestiune consolidate ar trebui, prin urmare, să fie coordonate pentru realizarea obiectivelor de comparabilitate și coerență a informațiilor pe care întreprinderile ar trebui să le publice în Uniune.
- (16) Auditorii statutar și firmele de audit ar trebui să verifice doar dacă s-a pus la dispoziție declarația nefinanciară sau raportul separat. În plus, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a prevedea obligația ca informațiile cuprinse în declarația nefinanciară sau în raportul separat să fie verificate de un prestator independent de servicii de asigurare.
- (17) Pentru a facilita prezentarea de informații nefinanciare de către întreprinderi, Comisia ar trebui să elaboreze orientări fără caracter obligatoriu, inclusiv indicatori-cheie generali și sectoriali de performanță nefinanciară. Comisia ar trebui să țină seama de cele mai bune practici, de evoluțiile internaționale și de rezultatele unor inițiative conexe la nivel european. Comisia ar trebui să organizeze consultări adecvate, inclusiv cu părțile interesate relevante. În ceea ce privește aspectele de mediu, Comisia ar trebui să vizeze cel puțin utilizarea terenurilor, utilizarea apei, emisiile de gaze cu efect de seră și utilizarea materialelor.
- (18) Diversitatea competențelor și a punctelor de vedere ale membrilor organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale întreprinderilor facilitează o bună înțelegere a organizării și a afacerilor întreprinderii în cauză. Aceasta permite, de exemplu, ca membrii acestor organe să critice în mod constructiv deciziile de management și să fie mai deschiși către idei inovatoare, combătând problema similarității punctelor de vedere, fenomen cunoscut sub numele de „gândire de grup”. Astfel, aceasta contribuie la o supraveghere eficientă a managementului și la o guvernanță de succes a întreprinderii. Prin urmare, este importantă îmbunătățirea transparenței în ceea ce privește politica de diversitate aplicată. Astfel, piața ar fi informată cu privire la practicile de guvernanță corporativă și, prin urmare, s-ar pune presiune indirectă asupra întreprinderilor pentru alegerea unui personal de conducere mai diversificat.
- (19) Obligația de a prezenta politicile de diversitate în raport cu organele administrative, de conducere și de supraveghere în ceea ce privește aspecte ca, de exemplu, vârsta, genul sau educația și experiența profesională ar trebui să se aplice numai anumitor întreprinderi mari. Prezentarea politicii de diversitate ar trebui să facă parte din declarația de guvernanță corporativă prevăzută la articolul 20 din Directiva 2013/34/UE. Dacă nu se aplică o politică de diversitate, nu ar trebui să existe nicio obligație de a pune în aplicare o astfel de politică, însă declarația de guvernanță corporativă ar trebui să includă o explicație clară a motivelor în acest sens.

⁽¹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

- (20) S-a luat act de inițiativele de la nivelul Uniunii, inclusiv raportarea pentru fiecare țară în parte cu privire la mai multe sectoare, precum și de trimerile făcute la 22 mai 2013 și la 19 și 20 decembrie 2013 de Consiliul European, în concluziile sale, la raportarea pentru fiecare țară în parte realizată de societățile și grupurile mari, de dispozițiile similare ale Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și de eforturile depuse la nivel internațional pentru a îmbunătăți transparența în raportarea financiară. În contextul G8 și G20, OCDE a fost invitată să elaboreze un model standardizat de raportare pentru ca întreprinderile multinaționale să poată raporta autorităților fiscale în ce țări înregistrează profit și în ce țări plătesc impozit, în întreaga lume. Astfel de evoluții vin în completarea propunerilor din prezenta directivă ca măsuri adecvate în raport cu obiectivele urmărite.
- (21) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume sporirea relevanței, coerenței și comparabilității informațiilor prezentate de către anumite întreprinderi și grupuri mari din întreaga Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere efectul pe care îl produce, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat.
- (22) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv libertatea de a desfășura o activitate comercială, respectarea vieții private și protecția datelor cu caracter personal. Prezenta directivă trebuie să fie pusă în aplicare în conformitate cu drepturile și principiile respective.
- (23) Prin urmare, Directiva 2013/34/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2013/34/UE

Directiva 2013/34/UE se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„Articolul 19a

Declarația nefinanciară

(1) Întreprinderile mari care sunt entități de interes public și care, la data bilanțului, depășesc criteriul de a avea un număr mediu de 500 de angajați în cursul exercițiului financiar includ în raportul de gestiune o declarație nefinanciară care conține, în măsura în care acestea sunt necesare pentru înțelegerea dezvoltării, performanței și poziției întreprinderii și a impactului activității sale, informații privind cel puțin aspectele de mediu, sociale și de personal, respectarea drepturilor omului și combaterea corupției și a dării de mită, inclusiv:

- (a) o descriere succintă a modelului de afaceri al întreprinderii;
- (b) o descriere a politicilor adoptate de întreprindere în legătură cu aceste aspecte, inclusiv a procedurilor de diligență necesară aplicate;
- (c) rezultatele politicilor respective;

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (d) principalele riscuri legate de aceste aspecte care decurg din operațiunile întreprinderii, inclusiv, atunci când este relevant și proporțional, relațiile sale de afaceri, produsele sau serviciile sale care ar putea avea un impact negativ asupra domeniilor respective și modul în care întreprinderea gestionează riscurile respective;
- (e) indicatori-cheie de performanță nefinanciară relevanți pentru activitatea specifică a întreprinderii.

Dacă întreprinderea nu pune în aplicare politici în ceea ce privește unul sau mai multe dintre aceste aspecte, declarația nefinanciară oferă o explicație clară și motivată cu privire la această opțiune.

De asemenea, declarația nefinanciară menționată la primul paragraf conține, după caz, trimiteri și explicații suplimentare privind sumele raportate în situațiile financiare anuale.

Statele membre pot permite ca informațiile referitoare la evoluțiile iminente sau aspectele în curs de negociere să fie omise în cazuri excepționale în care, potrivit avizului justificat în mod corespunzător al membrilor organelor administrative, de conducere și de supraveghere, care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern și poartă o răspundere colectivă pentru avizul respectiv, prezentarea acestor informații ar aduce prejudicii grave poziției comerciale a întreprinderii, cu condiția ca aceste omisiuni să nu împiedice o înțelegere corectă și echilibrată a dezvoltării, performanței și poziției întreprinderii și a impactului activității sale.

La solicitarea prezentării informațiilor menționate la primul paragraf, statele membre prevăd că întreprinderile se pot baza pe cadrele naționale, ale Uniunii sau internaționale, în acest caz întreprinderile specificând cadrele pe care s-au bazat.

(2) Se consideră că întreprinderile care îndeplinesc obligația prevăzută la alineatul (1) și-au îndeplinit obligația legată de analiza informațiilor nefinanciare prevăzută la articolul 19 alineatul (1) al treilea paragraf.

(3) O întreprindere care este filială este scutită de obligația prevăzută la alineatul (1) dacă întreprinderea respectivă și filialele sale sunt incluse în raportul de gestiune consolidat sau în raportul separat al unei alte întreprinderi, întocmite în conformitate cu articolul 29 și cu prezentul articol.

(4) Dacă o întreprindere întocmește un raport separat corespunzător aceluiași exercițiu financiar, indiferent dacă acest raport se bazează sau nu pe cadrele naționale, ale Uniunii sau internaționale, care cuprinde informațiile din declarația nefinanciară prevăzute la alineatul (1), statele membre pot scuti întreprinderea respectivă de obligația de a întocmi declarația nefinanciară prevăzută la alineatul (1), cu condiția ca acest raport separat:

- (a) să fie publicat împreună cu raportul de gestiune, în conformitate cu articolul 30; sau
- (b) să fie pus la dispoziția publicului într-un termen rezonabil care să nu depășească șase luni de la data bilanțului, pe site-ul întreprinderii, și să fie menționat în raportul de gestiune.

Alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* întreprinderilor care elaborează un raport separat, astfel cum se prevede în primul paragraf al prezentului alineat.

(5) Statele membre se asigură că auditorul statutar sau firma de audit statutar verifică dacă s-a furnizat declarația nefinanciară menționată la alineatul (1) sau raportul separat menționat la alineatul (4).

(6) Statele membre pot impune ca informațiile din declarația nefinanciară menționate la alineatul (1) sau din raportul separat menționat la alineatul (4) să fie verificate de un prestator independent de servicii de asigurare.”

2. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) se adaugă următoarea literă:

„(g) o descriere a politicii de diversitate aplicate în ceea ce privește organele administrative, de conducere și de supraveghere ale întreprinderii referitor la aspecte cum ar fi, de exemplu, vârsta, genul sau educația și experiența profesională, obiectivele acestei politici de diversitate, modul în care a fost pusă în aplicare și rezultatele în perioada de raportare. Dacă nu se aplică o astfel de politică, declarația conține o explicație în acest sens.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Auditorul statutar sau firma de audit își exprimă, în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) al doilea paragraf, un avis referitor la informațiile pregătite în temeiul alineatului (1) literele (c) și (d) de la prezentul articol și verifică dacă au fost prezentate informațiile menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (e), (f) și (g) de la prezentul articol.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre pot excepta întreprinderile menționate la alineatul (1) care au emis numai alte titluri decât acțiuni admise la tranzacționare pe o piață reglementată, în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE, de la aplicarea dispozițiilor alineatului (1) literele (a), (b), (e), (f) și (g) de la prezentul articol, cu excepția cazului în care aceste întreprinderi au emis acțiuni care sunt tranzacționate în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare, în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 15 din Directiva 2004/39/CE.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(5) Fără a se aduce atingere articolului 40, alineatul (1) litera (g) nu se aplică întreprinderilor mici și mijlocii.”

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 29a

Declarația nefinanciară consolidată

(1) Entitățile de interes public care sunt întreprinderi-mamă ale unui grup mare care, la data bilanțului pe o bază consolidată, depășesc criteriul de a avea un număr mediu de 500 angajați în cursul exercițiului financiar, includ în raportul de gestiune consolidat o declarație nefinanciară consolidată care conține, în măsura în care acestea sunt necesare pentru înțelegerea dezvoltării, performanței și poziției grupului și a impactului activității sale, informații privind cel puțin aspectele de mediu, sociale și de personal, respectarea drepturilor omului, combaterea corupției și a dării de mită, inclusiv:

- (a) o descriere succintă a modelului de afaceri al grupului;
- (b) o descriere a politicilor adoptate de grup în legătură cu aceste aspecte, inclusiv a procedurilor de diligență necesară aplicate;
- (c) rezultatele politicilor respective;
- (d) principalele riscuri legate de aceste aspecte care decurg din operațiunile grupului, inclusiv, atunci când este relevant și proporțional, relațiile de afaceri, produsele sau serviciile sale care ar putea avea un impact negativ asupra domeniilor respective și modul în care grupul gestionează riscurile respective;
- (e) indicatori-cheie de performanță nefinanciară relevanți pentru activitatea specifică a întreprinderii.

Dacă grupul nu pune în aplicare politici în ceea ce privește unul sau mai multe dintre aceste aspecte, declarația nefinanciară consolidată oferă o explicație clară și motivată în acest sens.

De asemenea, declarația nefinanciară consolidată menționată la primul paragraf conține, după caz, trimiteri și explicații suplimentare privind sumele raportate în situațiile financiare consolidate.

Statele membre pot permite ca informațiile referitoare la evoluțiile iminente sau aspectele în curs de negociere să fie omise în cazuri excepționale în care, potrivit avizului justificat în mod corespunzător al membrilor organelor administrative, de conducere și de supraveghere, care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern și poartă o răspundere colectivă pentru avizul respectiv, prezentarea acestor informații ar aduce prejudicii grave poziției comerciale a grupului, cu condiția ca aceste omisiuni să nu împiedice o înțelegere corectă și echilibrată a dezvoltării, performanței și poziției grupului și a impactului activității sale.

La solicitarea prezentării informațiilor menționate la primul paragraf, statele membre prevăd că întreprinderea-mamă se poate baza pe cadrele naționale, ale Uniunii sau internaționale, în acest caz întreprinderea-mamă precizând cadrele pe care s-a bazat.

(2) Se consideră că o întreprindere-mamă care îndeplinește obligația prevăzută la alineatul (1) a respectat obligația legată de analiza informațiilor nefinanciare prevăzută la articolul 19 alineatul (1) al treilea paragraf și la articolul 29.

(3) O întreprindere-mamă care este de asemenea filială este scutită de obligația prevăzută la alineatul (1) dacă întreprinderea-mamă scutită respectivă și filialele sale sunt incluse în raportul de gestiune consolidat sau în raportul separat al unei alte întreprinderi întocmit în conformitate cu articolul 29 și cu prezentul articol.

(4) Dacă o întreprindere-mamă întocmește un raport separat corespunzător aceluiași exercițiu financiar, care se referă la întregul grup, indiferent dacă acest raport se bazează sau nu pe cadrele naționale, ale Uniunii sau internaționale, care cuprinde informațiile cerute pentru declarația nefinanciară consolidată astfel cum se prevede la alineatul (1), statele membre pot scuti întreprinderea-mamă respectivă de obligația de a întocmi declarația nefinanciară consolidată prevăzută la alineatul (1), cu condiția ca acest raport separat:

- (a) să fie publicat împreună cu raportul consolidat de gestiune, în conformitate cu articolul 30; sau
- (b) să fie pus la dispoziția publicului într-un termen rezonabil care nu depășește șase luni de la data bilanțului, pe site-ul întreprinderii-mamă, și să fie menționat în raportul consolidat de gestiune.

Alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* întreprinderilor-mamă care elaborează un raport separat, astfel cum se prevede în primul paragraf al prezentului alineat.

(5) Statele membre se asigură că auditorul statutar sau firma de audit verifică dacă s-a furnizat declarația nefinanciară consolidată menționată la alineatul (1) sau raportul separat menționat la alineatul (4).

(6) Statele membre pot impune ca informațiile din declarația nefinanciară consolidată menționate la alineatul (1) sau din raportul separat menționat la alineatul (4) să fie verificate de un prestator independent de servicii de asigurare.”

4. La articolul 33, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că membrii organelor de administrație, de conducere și de supraveghere ale unei întreprinderi, care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern, au responsabilitatea colectivă de a se asigura că:

- (a) situațiile financiare anuale, raportul de gestiune, declarația de guvernanță corporativă, în cazurile în care sunt prezentate separat, și raportul menționat la articolul 19a alineatul (4); și
- (b) situațiile financiare consolidate, rapoartele consolidate de gestiune, declarația de guvernanță corporativă consolidată, în cazurile în care sunt prezentate separat, și raportul menționat la articolul 29a alineatul (4)

sunt întocmite și se publică în conformitate cu cerințele prezentei directive și, atunci când este cazul, cu standardele internaționale de contabilitate adoptate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.”

5. La articolul 34 se adaugă următorul alineat:

„(3) Prezentul articol nu se aplică în cazul declarației nefinanciare menționate la articolul 19a alineatul (1) și al declarației nefinanciare consolidate menționate la articolul 29a alineatul (1) sau al rapoartelor separate menționate la articolul 19a alineatul (4) și la articolul 29a alineatul (4).”

6. La articolul 48, înainte de ultimul paragraf se introduce paragraful următor:

„Raportul analizează, de asemenea, luând în considerare evoluțiile din cadrul OCDE și rezultatele inițiativelor europene conexe, posibilitatea de a se introduce o obligație pentru întreprinderile mari de a întocmi anual un raport defalcat pe țări, pentru fiecare stat membru și țară terță în care își desfășoară activitatea, care să conțină cel puțin informații privind profitul obținut, impozitul pe profit plătit și subvențiile publice primite.”

Articolul 2

Orientări în materie de raportare

Comisia elaborează orientări fără caracter obligatoriu privind metodologia de raportare a informațiilor nefinanciare, inclusiv indicatori-cheie de performanță nefinanciară, generali și sectoriali, pentru a facilita prezentarea relevantă, utilă și comparabilă de informații nefinanciare de către întreprinderi. În acest sens, Comisia consultă părțile interesate relevante.

Comisia publică orientările până la 6 decembrie 2016.

Articolul 3

Revizuire

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive care conține, printre alte aspecte, domeniul său de aplicare, îndeosebi în ceea ce privește întreprinderile mari nelistate, eficacitatea sa și nivelul orientărilor și al metodelor puse la dispoziție. Raportul se publică până la 6 decembrie 2018 și este însoțit, după caz, de propuneri legislative.

Articolul 4

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 6 decembrie 2016. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre prevăd ca dispozițiile menționate la primul paragraf să se aplice tuturor întreprinderilor care intră în domeniul de aplicare al articolului 1 pentru exercițiul financiar care începe la 1 ianuarie 2017 sau în cursul anului calendaristic 2017.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 6***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 22 decembrie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

B. DELLA VEDOVA

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA CONSILIULUI

din 7 noiembrie 2014

privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Franceză privind aplicarea, în comunitatea din Saint-Barthélemy, a legislației Uniunii privind impozitarea veniturilor din economii și cooperarea administrativă în domeniul fiscal

(2014/793/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 113 și 115, coroborate cu articolul 218 alineatul (6) litera (b) și alineatul (8) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

- (1) În conformitate cu Decizia 2013/671/UE a Consiliului ⁽¹⁾, Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Franceză privind aplicarea, în comunitatea din Saint-Barthélemy, a legislației Uniunii privind impozitarea veniturilor din economii și cooperarea administrativă în domeniul fiscal (denumit în continuare „acordul”) a fost semnat la 17 februarie 2014, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară.
- (2) Acordul are ca obiectiv să asigure aplicarea în continuare în Saint-Barthélemy a mecanismelor prevăzute de Directivele 2011/16/UE ⁽²⁾ și 2003/48/CE ⁽³⁾ ale Consiliului, destinate în special combaterii fraudei și evaziunii fiscale, în pofida schimbării statutului său.
- (3) Acordul ar trebui încheiat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Franceză privind aplicarea, în comunitatea din Saint-Barthélemy, a legislației Uniunii privind impozitarea veniturilor din economii și cooperarea administrativă în domeniul fiscal se aprobă în numele Uniunii.

Textul acordului se atașează la prezenta decizie.

⁽¹⁾ Decizia 2013/671/UE a Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Franceză privind aplicarea, în comunitatea din Saint-Barthélemy, a legislației Uniunii privind impozitarea veniturilor din economii și cooperarea administrativă în domeniul fiscal (JO L 313, 22.11.2013, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi (JO L 157, 26.6.2003, p. 38).

Articolul 2

Președintele Consiliului procedează, în numele Uniunii, la notificarea prevăzută la articolul 7 din acord ⁽¹⁾.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 7 noiembrie 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

P. C. PADOAN

⁽¹⁾ Data intrării în vigoare a acordului se va publica în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

ACORD

între Uniunea Europeană și Republica Franceză care vizează aplicarea, în ceea ce privește comunitatea din Saint-Barthélemy, a legislației Uniunii privind impozitarea veniturilor din economii și cooperarea administrativă în domeniul fiscal

UNIUNEA EUROPEANĂ,

și

REPUBLICA FRANCEZĂ, în ceea ce privește comunitatea din Saint-Barthélemy,

denumite în continuare „părțile”,

întrucât:

- (1) Comunitatea din Saint-Barthélemy face parte integrantă din Republica Franceză, dar nu mai este membră a Uniunii Europene de la 1 ianuarie 2012, în conformitate cu Decizia 2010/718/UE a Consiliului European ⁽¹⁾.
- (2) Pentru a proteja în continuare interesele Uniunii Europene și, în special, pentru a combate fraudă și evaziunea fiscală transfrontalieră, este necesar să se asigure că legislația Uniunii privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi continuă să se aplice în ceea ce privește comunitatea din Saint-Barthélemy. Este, de asemenea, necesar să se asigure faptul că orice act care modifică respectiva legislație se va aplica și colectivității din Saint-Barthelemy,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAȘ:

Articolul 1

Aplicarea Directivelor 2011/16/UE și 2003/48/CE ale Consiliului și a actelor conexe

- (1) Republica Franceză și celelalte state membre aplică, în ceea ce privește comunitatea din Saint-Barthélemy, Directiva 2011/16/UE a Consiliului ⁽²⁾ și măsurile adoptate în scopul punerii în aplicare a directivei menționate.
- (2) Republica Franceză și celelalte state membre aplică, în ceea ce privește comunitatea din Saint-Barthélemy, Directiva 2003/48/CE a Consiliului ⁽³⁾ și măsurile adoptate în scopul punerii în aplicare a directivei menționate.
- (3) Republica Franceză și celelalte state membre aplică, în ceea ce privește comunitatea din Saint-Barthélemy, toate actele juridice aplicabile ale Uniunii adoptate în temeiul directivelor menționate la alineatele (1) și (2).
- (4) Părțile precizează că, în ceea ce privește comunitatea din Saint-Barthélemy, Comisia Europeană are aceleași sarcini ca și cele prevăzute de Directivele 2011/16/UE și 2003/48/CE, precum și de celelalte instrumente juridice conexe adoptate de Consiliu în vederea facilitării cooperării administrative între autoritățile competente ale statelor membre.

Articolul 2

Versiuni aplicabile ale actelor juridice ale Uniunii vizate de prezentul acord

În prezentul acord, trimerile la Directivele 2011/16/UE și 2003/48/CE, precum și la alte acte juridice ale Uniunii menționate la articolul 1 alineatele (3) și (4) din prezentul acord se interpretează ca trimeri la versiunile textelor directivelor și ale actelor și instrumentelor conexe în vigoare la momentul vizat, dacă este cazul, astfel cum au fost modificate de actele de modificare ulterioare.

⁽¹⁾ Decizia 2010/718/UE a Consiliului European din 29 octombrie 2010 de modificare a statutului în raport cu Uniunea Europeană al Insulei Saint-Barthélemy (JO L 325, 9.12.2010, p. 4).

⁽²⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi (JO L 157, 26.6.2003, p. 38).

*Articolul 3***Autorități competente, birouri centrale de legătură, departamente de legătură și funcționari competenți**

Părțile la prezentul acord precizează că autoritățile competente desemnate în temeiul Directivei 2003/48/CE, precum și autoritățile competente, birourile centrale de legătură, departamentele de legătură și funcționarii competenți desemnați de statele membre în temeiul Directivei 2011/16/UE dispun de aceleași funcții și competențe în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor directivelor menționate în ceea ce privește comunitatea din Saint-Barthélemy, în conformitate cu articolul 1 din prezentul acord.

*Articolul 4***Control**

Republica Franceză transmite Comisiei Europene statisticile și informațiile referitoare la aplicarea prezentului acord în cazul comunității din Saint-Barthélemy. Respectivele date trebuie să aibă același domeniu de aplicare, să fie raportate sub aceeași formă și în aceleași termene ca și informațiile care trebuie furnizate cu privire la funcționarea Directivelor 2011/16/UE și 2003/48/CE în ceea ce privește teritoriile franceze în cazul cărora se aplică directivele menționate.

*Articolul 5***Procedura de acord reciproc între autoritățile competente**

(1) În cazul în care punerea în aplicare sau interpretarea prezentului acord implică dificultăți sau dă naștere la dezacorduri între autoritatea competentă în ceea ce privește comunitatea din Saint-Barthélemy și una sau mai multe dintre autoritățile competente ale statelor membre, acestea depun eforturi în vederea soluționării problemei pe cale amiabilă. Acestea informează Comisia Europeană cu privire la rezultatele acestei proceduri de conciliere, Comisia informând ulterior celelalte state membre.

(2) În ceea ce privește problemele de interpretare, Comisia Europeană poate participa la consultări la cererea uneia dintre autoritățile competente menționate la alineatul (1).

*Articolul 6***Soluționarea litigiilor între părțile la prezentul acord**

(1) În caz de litigiu între părțile la prezentul acord cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentului acord, părțile se reunesc înainte de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu alineatul (2).

(2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență exclusivă pentru soluționarea litigiilor între părți care decurg din aplicarea sau din interpretarea prezentului acord. Curtea de Justiție poate fi sesizată de către oricare dintre părți.

*Articolul 7***Intrarea în vigoare**

Fiecare parte contractantă comunică celeilalte părți îndeplinirea procedurilor necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului acord. Prezentul acord produce efecte din ziua următoare datei de primire a celei de a doua notificări.

*Articolul 8***Durata și denunțarea**

Prezentul acord se încheie pe durată nedeterminată, sub rezerva denunțării sale de către una dintre părțile contractante după notificarea prealabilă în scris a celeilalte părți pe cale diplomatică. Prezentul acord expiră după douăsprezece luni de la data primirii notificării de denunțare.

*Articolul 9***Limbi**

Prezentul acord se întocmește în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare dintre aceste versiuni fiind autentică în egală măsură.

Съставено в Брюксел на седемнадесети февруари две хиляди и четиринадесета година.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de febrero de dos mil catorce.

V Bruselu dne sedmnáctého února dva tisíce čtrnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den syttende februar to tusind og fjorten.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten Februar zweitausendvierzehn.

Kahe tuhande neljateistkümnenda aasta veebruarikuu seitsmeteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα επτά Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.

Done at Brussels on the seventeenth day of February in the year two thousand and fourteen.

Fait à Bruxelles, le dix-sept février deux mille quatorze.

Sastavljeno u Bruxellesu sedamnaestog veljače dvije tisuće četrnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì diciassette febbraio duemilaquattordici.

Briselē, divi tūkstoši četrpadsmitā gada septiņpadsmitajā februārī.

Priimta du tūkstančiai keturioliktą metų vasario septynioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezertizennegyedik év február havának tizenhetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sbatax-il jum ta' Frar tas-sena elfejn u erbatax.

Gedaan te Brussel, de zeventiende februari tweeduizend veertien.

Sporządzono w Brukseli dnia siedemnastego lutego roku dwa tysiące czternastego.

Feito em Bruxelas, em dezassete de fevereiro de dois mil e catorze.

Întocmit la Bruxelles la şaptesprezece februarie două mii paisprezece.

V Bruseli sedemnásteho februára dvetisícštrnásť.

V Bruslju, dne sedemnajstega februarja leta dva tisoč štirinajst.

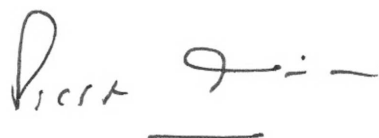
Tehty Brysselissä seitsemäntenätoista päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattaneljätoista.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde februari tjugohundrafjorton.

Za Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

За Франската република
Por la República Francesa
Za Francouzskou republiku
For Den Franske Republik
Für die Französische Republik
Prantsuse Vabariigi nimel
Για τη Γαλλική Δημοκρατία
For the French Republic
Pour la République française
Za Francusku Republiku
Per la Repubblica francese
Francijas Republikas vārdā –
Prancūzijas Republikos vardu
A Francia Köztársaság részéről
Għar-Repubblika Franċiża
Voor de Franse Republiek
W imieniu Republiki Francuskiej
Pela República Francesa
Pentru Republica Franceză
Za Francúzsku republiku
Za Francosko republiko
Ranskan tasavallan puolesta
För Republiken Frankrike

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1221/2014 AL CONSILIULUI

din 10 noiembrie 2014

de stabilire, pentru 2015, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește aplicabile în Marea Baltică și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 43/2014 și (UE) nr. 1180/2013

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Articolul 43 alineatul (3) din tratat prevede că Consiliul, la propunerea Comisiei, adoptă măsurile privind stabilirea și alocarea posibilităților de pescuit.
- (2) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ prevede că măsurile de conservare se adoptă ținându-se cont de avizele științifice, tehnice și economice disponibile, inclusiv, atunci când este cazul, de rapoarte elaborate de Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) și de alte organisme consultative, precum și de orice aviz din partea consiliilor consultative.
- (3) Consiliului îi revine obligația de a adopta măsuri privind stabilirea și alocarea posibilităților de pescuit, inclusiv anumite condiții legate funcțional de acestea, după caz. Posibilitățile de pescuit ar trebui alocate statelor membre într-un mod care să asigure fiecărui stat membru o relativă stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare stoc de pește sau activitate de pescuit și ținând cont în mod adecvat de obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.
- (4) Capturile totale admisibile (TAC) ar trebui așadar stabilite în concordanță cu Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și ținând seama de principiile menționate în considerentul 2.
- (5) Pentru pescuitul de specii pelagice mici (hering și șprot), de cod și de somon în Marea Baltică, obligația de debarcare prevăzută la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 se aplică de la 1 ianuarie 2015. Articolul 16 alineatul (2) din regulamentul respectiv prevede că, atunci când se introduce o obligație de debarcare pentru un stoc de pește, posibilitățile de pescuit se stabilesc ținându-se cont de schimbarea de la stabilirea posibilităților de pescuit pentru a reflecta debarcările la stabilirea posibilităților de pescuit pentru a reflecta capturile.
- (6) Pentru stocurile care fac obiectul unor planuri multianuale specifice, posibilitățile de pescuit ar trebui să fie stabilite în conformitate cu normele prevăzute în planurile respective. În consecință, limitele de captură ar trebui stabilite în conformitate cu normele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1098/2007 al Consiliului ⁽²⁾ („Planul pentru codul din Marea Baltică”).
- (7) Avizul științific emis de Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES) cu privire la efortul de pescuit pentru codul din Marea Baltică a indicat că, atunci când se aplică o obligație de debarcare pentru un anumit stoc, stabilirea unor limite ale efortului mai scăzute nu ar contribui la realizarea obiectivelor PCP reformate. Prin urmare, este oportun ca limitele efortului de pescuit pentru stocurile de cod din subdiviziunile ICES 22-24 să fie stabilite la nivelul din 2014. Stabilirea limitelor efortului de pescuit la nivelul din 2014 va facilita introducerea obligației de debarcare și va contribui la realizarea obiectivelor PCP, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1098/2007 al Consiliului din 18 septembrie 2007 de stabilire a unui plan multianual pentru rezervele de cod din Marea Baltică și pentru unitățile piscicole de exploatare a rezervelor respective, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 779/97 (JO L 248, 22.9.2007, p. 1).

- (8) În lumina avizelor științifice emise, poate fi introdusă o oarecare flexibilitate în gestionarea efortului de pescuit pentru stocul de cod din subdiviziunile ICES 22-24 fără a pune în pericol obiectivele Planului pentru codul din Marea Baltică și fără a determina o creștere a mortalității prin pescuit. O astfel de flexibilitate ar permite gestionarea mai eficientă a efortului de pescuit în cazul în care cotele nu sunt alocate în mod egal în cadrul flotei unui stat membru și ar facilita reacțiile rapide la schimbările de cote. Prin urmare, ar trebui să se permită oricărui stat membru să aloce zile suplimentare de absență din port navelor de pescuit care îi arborează pavilionul atunci când un număr egal de zile este retras altor nave de pescuit care îi arborează pavilionul.
- (9) Potrivit avizelor științifice recente, ICES nu a putut stabili puncte de referință biologice pentru stocurile de cod din subdiviziunile ICES 25-32 și, în schimb, a recomandat ca TAC pentru respectivul stoc de cod să se stabilească urmând abordarea bazată pe date limitate. Absența unor puncte de referință biologice face imposibilă respectarea regulilor de stabilire a posibilităților de pescuit pentru stocurile de cod din subdiviziunile ICES 25-32. Deoarece absența unor posibilități de pescuit stabilite ar putea constitui o amenințare gravă pentru sustenabilitatea stocului respectiv, este oportună stabilirea TAC pentru aceste stocuri de cod la un nivel care să corespundă abordării dezvoltate și recomandate de ICES, precum și stabilirea limitelor efortului de pescuit la nivelul din 2014. Stabilirea limitelor efortului de pescuit la nivelul din 2014 va facilita introducerea obligației de debarcare, va asigura un pescuit mai selectiv și va contribui la realizarea obiectivelor PCP, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.
- (10) Utilizarea posibilităților de pescuit prevăzute în prezentul regulament este reglementată de Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului ⁽¹⁾, în special articolele 33 și 34 din respectivul regulament, în ceea ce privește înregistrarea capturilor și a efortului de pescuit și transmiterea datelor privind epuizarea posibilităților de pescuit. Prin urmare, este necesar să se precizeze codurile pe care statele membre trebuie să le utilizeze atunci când transmit Comisiei datele privind debarcările de stocuri care fac obiectul prezentului regulament.
- (11) Regulamentul (CE) nr. 847/96 al Consiliului ⁽²⁾ a introdus condiții suplimentare pentru gestionarea interanuală a TAC, inclusiv dispoziții privind flexibilitatea prevăzute la articolele 3 și 4 pentru TAC de precauție, respectiv pentru TAC analitice. În temeiul articolului 2 din regulamentul respectiv, atunci când stabilește TAC, Consiliul decide cu privire la stocurile pentru care nu se aplică articolul 3 sau 4, în special în funcție de starea biologică a stocurilor. Mai recent, mecanismul de flexibilitate de la an la an a fost introdus pentru toate stocurile care fac obiectul obligației de debarcare, prin articolul 15 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. Prin urmare, pentru a evita o flexibilitate excesivă care ar submina principiul exploatații raționale și responsabile a resurselor biologice marine vii, ar împiedica realizarea obiectivelor PCP și ar deteriora starea biologică a stocurilor, ar trebui să se prevadă că articolele 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 se aplică pentru TAC analitice numai atunci când flexibilitatea de la an la an prevăzută la articolul 15 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 nu este utilizată.
- (12) Avizele științifice cu privire la șprotul din Marea Nordului acoperă perioada cuprinsă între luna iulie și luna iunie a anului următor, chiar dacă TAC sunt stabilite pentru perioada ianuarie-decembrie. Cele mai recente avize științifice pentru perioada iulie 2014-iunie 2015 indică posibilitatea unei creșteri semnificative a TAC. Prin urmare, în a doua jumătate a anului 2014, va fi disponibilă o cantitate mai mare de șprot decât se prevăzuse. Având în vedere că acest stoc face obiectul unei evaluări analitice și se încadrează în limite biologice sigure, sunt îndeplinite condițiile de aplicare a articolelor 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 care permit flexibilitatea interanuală a cotelor și această flexibilitate ar trebui să fie permisă astfel încât sectorul pescăresc să poată folosi cantitatea mai mare de șprot disponibilă în cel mai eficient mod posibil. Regulamentul (UE) nr. 43/2014 al Consiliului ⁽³⁾ ar trebui modificat în consecință.
- (13) Regulamentul (UE) nr. 43/2014 permite în prezent, pentru anumite stocuri, ca un stat membru să folosească orice cantități neutilizate în 2015 de până la 10 % din cota disponibilă pentru statul respectiv în 2014. La 6 august 2014, Federația Rusă a impus un embargo asupra importului de anumite produse agricole și pescărești din Uniune. Prin urmare, unele dintre exporturile pe care producătorii intenționau să le facă către Rusia în toamna anului 2014 au devenit imposibile și, în unele cazuri, nu pot fi găsite piețe alternative într-un termen scurt. Având în vedere aceste circumstanțe excepționale și caracterul urgent al chestiunii, este necesar să se permită anumite ajustări pentru sezonul de pescuit 2014. Având în vedere avizele științifice pozitive, precum și o abordare pozitivă din partea statelor de coastă vizate, este oportun să se permită, în mod excepțional și numai în ceea ce privește stocurile care sunt cel mai grav și direct afectate de embargoul rus, o creștere a procentajului cantităților neutilizate în 2014 care pot fi reportate în 2015. Aplicarea acestei măsuri excepționale se limitează la sezonul de pescuit 2014. Se așteaptă ca această măsură să permită găsirea unor noi piețe sau adaptarea capturilor

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO L 343, 22.12.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 847/96 al Consiliului din 6 mai 1996 privind introducerea unor condiții suplimentare pentru gestionarea interanuală a totalurilor admise de captură (TAC) și a cotelor de pescuit (JO L 115, 9.5.1996, p. 3).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 43/2014 al Consiliului din 20 ianuarie 2014 de stabilire, pentru anul 2014, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în apele Uniunii și, pentru navele din Uniune, în anumite ape din afara Uniunii (JO L 24, 28.1.2014, p. 1).

dacă embargoul continuă să se aplice în 2015. Din aceleași motive, o posibilitate similară de a transfera posibilitățile de pescuit neutilizate ar trebui introdusă în Regulamentul (UE) nr. 1180/2013 al Consiliului ⁽¹⁾. Regulamentele (UE) nr. 43/2014 și (UE) nr. 1180/2013 ar trebui modificate în consecință.

- (14) Pentru a evita întreruperea activităților de pescuit și pentru a le asigura pescarilor din Uniune mijloace suficiente de subsistență, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2015. Din motive de urgență, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare imediat după publicarea sa. Din motivele menționate la considerentul 13, dispozițiile privind posibilitatea de a transfera posibilități de pescuit neutilizate în 2014 ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2014,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește posibilitățile de pescuit, pentru 2015, pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește din Marea Baltică.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament se aplică navelor de pescuit ale Uniunii care își desfășoară activitatea în Marea Baltică.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „ICES” înseamnă Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime;
2. „Marea Baltică” înseamnă zonele ICES IIIb, IIIc și IIId;
3. „subdiviziune” înseamnă o subdiviziune ICES din Marea Baltică, așa cum este definită în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2187/2005 al Consiliului ⁽²⁾;
4. „navă de pescuit” înseamnă orice navă echipată pentru exploatarea comercială a resurselor biologice marine;
5. „navă de pescuit a Uniunii” înseamnă o navă de pescuit care arborează pavilionul unui stat membru și care este înmatriculată în Uniune;
6. „efort de pescuit” înseamnă produsul capacității și activității unei nave de pescuit; în cazul unui grup de nave, este suma eforturilor de pescuit ale tuturor navelor de pescuit din grup;
7. „stoc” înseamnă o resursă biologică marină existentă într-o anumită zonă de gestionare;
8. „captură totală admisibilă” (TAC) înseamnă cantitatea din fiecare stoc care poate fi:
 - (i) capturată pe durata unui an, în cazul pescuitului care face obiectul unei obligații de debarcare în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013; sau
 - (ii) debarcată pe durata unui an, în cazul pescuitului care nu face obiectul unei obligații de debarcare în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1180/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de stabilire, pentru 2014, a posibilităților de pescuit pentru anumite resurse halieutice și grupe de resurse halieutice aplicabile în Marea Baltică (JO L 313, 22.11.2013, p. 4).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2187/2005 al Consiliului din 21 decembrie 2005 pentru conservarea, prin măsuri tehnice, a resurselor halieutice din Marea Baltică și strâmtorile Belts și Sound, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1434/98 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 88/98 (JO L 349, 31.12.2005, p. 1).

9. „cotă” înseamnă o proporție din TAC alocată Uniunii, unui stat membru sau unei țări terțe;
10. „zi de absență din port” înseamnă orice perioadă neîntreruptă de 24 de ore sau o parte a acesteia în decursul căreia nava de pescuit nu este prezentă în port.

CAPITOLUL II

POSSIBILITĂȚI DE PESCUIT

Articolul 4

Capturi totale admisibile (TAC) și alocări

Capturile totale admisibile, cotele și, dacă este cazul, condițiile legate funcțional de acestea sunt stabilite în anexa I.

Articolul 5

Dispoziții speciale privind alocarea posibilităților de pescuit

Alocarea posibilităților de pescuit către statele membre conform prezentului regulament nu aduce atingere:

- (a) schimburilor efectuate în temeiul articolului 16 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;
- (b) deducerilor și realocărilor efectuate în temeiul articolului 37 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009;
- (c) debarcărilor suplimentare autorizate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 sau al articolului 15 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;
- (d) cantităților reținute în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 sau transferate în temeiul articolului 15 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;
- (e) deducerilor efectuate în temeiul articolelor 105, 106 și 107 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

Articolul 6

Condiții pentru debarcarea capturilor și a capturilor accidentale care nu fac obiectul obligației de debarcare

Capturile și capturile accidentale de cambulă de Baltica sunt reținute la bord sau debarcate numai dacă au fost efectuate de nave de pescuit ale Uniunii care arborează pavilionul unui stat membru care dispune de o cotă, iar această cotă nu a fost epuizată.

Articolul 7

Limite ale efortului de pescuit

Limitele efortului de pescuit sunt stabilite în anexa II.

CAPITOLUL III

FLEXIBILITATE ÎN STABILIREA POSSIBILITĂȚILOR DE PESCUIT PENTRU ANUMITE STOCURI

Articolul 8

Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 43/2014

Regulamentul (UE) nr. 43/2014 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 18a se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) se introduc următoarele paragrafe:

„(m) hering din zonele VIIa, VIIg, VIIh, VIIj și VIIk;

(n) stavrid negru din apele Uniunii din zonele IIa, IVa, VI, VIIa-c, VIIe-k, VIIId, VIIIf, VIIId și VIIIf; din apele Uniunii și apele internaționale din zona Vb; din apele internaționale din zonele XII și XIV.”;

- (b) se introduce următorul alineat:

„(7) Prin derogare de la alineatul (4), procentul de 10 % se majorează cu încă 15 % în ceea ce privește stocurile menționate la alineatul (1) literele (c), (d), (f), (g), (j), (k), (m) și (n).”

2. În anexa IA, rubrica referitoare la șprot și capturi accidentale asociate din apele Uniunii din zonele IIa și IV se înlocuiește cu următorul text:

„Specia:	Șprot și capturi accidentale asociate <i>Sprattus sprattus</i>	Zona:	Apele Uniunii din zonele IIa și IV (SPR/2AC4-C)
Belgia	1 546 ⁽²⁾		
Danemarca	122 383 ⁽²⁾		
Germania	1 546 ⁽²⁾		
Franța	1 546 ⁽²⁾		
Țările de Jos	1 546 ⁽²⁾		
Suedia	1 330 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Regatul Unit	5 103 ⁽²⁾		
Uniune	135 000		
Norvegia	9 000		
TAC	144 000		TAC analitică

⁽¹⁾ Inclusiv țipar.

⁽²⁾ Cel puțin 98 % din debarcările calculate în raport cu această cotă trebuie să fie șprot. Capturile accidentale de limandă și merlan se calculează în raport cu procentul rămas de 2 % din cotă (OTH/*2AC4C).”

Articolul 9

Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 1180/2013

Regulamentul (UE) nr. 1180/2013 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„Articolul 5a

Flexibilitate în stabilirea posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri

(1) Prezentul articol se aplică în cazul următoarelor stocuri:

- (a) hering în subdiviziunile 30-31;
- (b) hering în apele Uniunii din subdiviziunile 25-27, 28.2, 29 și 32;
- (c) hering în subdiviziunea 28.1;
- (d) șprot în apele Uniunii din subdiviziunile 22-32.

(2) Orice cantități de până la 25 % din cota unui stat membru pentru stocurile identificate la alineatul (1) care nu au fost utilizate în 2014 sunt adăugate în scopul calculării cotei statului membru respectiv pentru stocul în cauză pentru 2015. Orice cantități transferate altor state membre în temeiul articolului 16 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*), precum și orice cantități deduse în temeiul articolelor 37, 105 și 107 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 sunt luate în considerare în scopul stabilirii cantităților utilizate și a cantităților neutilizate prevăzute la prezentul alineat.

(3) Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică stocurilor identificate la alineatul (1) din prezentul articol pentru statele membre vizate.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).”

2. În anexa I, se introduce următoarea notă de subsol cu privire la rubricile corespunzătoare următoarelor stocuri: hering în subdiviziunile 30-31; hering în apele Uniunii din subdiviziunile 25-27, 28.2, 29 și 32; hering în subdiviziunea 28.1; șprot în apele Uniunii din subdiviziunile 22-32:

„Articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică.

Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică.”

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 10

Transmiterea datelor

Atunci când, în conformitate cu articolele 33 și 34 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, statele membre transmit Comisiei date privind cantitățile capturate sau debarcate din stocuri, acestea utilizează codurile stocurilor prevăzute în anexa I la prezentul regulament.

Articolul 11

Flexibilitate

(1) Cu excepția cazurilor în care există dispoziții contrare în anexa I la prezentul regulament, articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 se aplică stocurilor care fac obiectul unor TAC de precauție, iar articolul 3 alineatele (2) și (3) și articolul 4 din regulamentul respectiv se aplică stocurilor care fac obiectul unor TAC analitice.

(2) Cu toate acestea, articolul 3 alineatele (2) și (3) și articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică atunci când un stat membru utilizează flexibilitatea de la an la an prevăzută la articolul 15 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.

Articolul 12

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu 1 ianuarie 2015.

Cu toate acestea, articolele 8 și 9 se aplică începând cu 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 noiembrie 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

M. MARTINA

ANEXA I

**TAC APLICABILE NAVELOR DE PESCUIT ALE UNIUNII ÎN ZONELE PENTRU CARE AU FOST STABILITE
TAC, ÎN FUNCȚIE DE SPECIE ȘI DE ZONĂ**

În următoarele tabele sunt stabilite TAC și cotele de pescuit (în tone de greutate în viu, dacă nu se specifică altfel) pentru fiecare stoc și condițiile legate funcțional de acestea.

Trimiterile la zonele de pescuit sunt trimiteri la zonele ICES, dacă nu se specifică altfel.

Stocurile de pește sunt indicate în ordinea alfabetică a denumirilor speciilor în limba latină.

În scopul aplicării prezentului regulament, următorul tabel de corespondență indică denumirile în limba latină și denumirile comune:

Denumire științifică	Codul alfa-3	Denumire comună
<i>Clupea harengus</i>	HER	Hering
<i>Gadus morhua</i>	COD	Cod
<i>Pleuronectes platessa</i>	PLE	Cambulă de Baltica
<i>Salmo salar</i>	SAL	Somon de Atlantic
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Șprot

Specia:	Hering <i>Clupea harengus</i>	Zona:	Subdiviziunile 30-31 HER/3D30.; HER/3D31.
Finlanda	129 923		
Suedia	28 547		
Uniune	158 470		
TAC	158 470		TAC analitică

Specia:	Hering <i>Clupea harengus</i>	Zona:	Subdiviziunile 22-24 HER/3B23.; HER/3C22.; HER/3D24.
Danemarca	3 115		
Germania	12 259		
Finlanda	2		
Polonia	2 891		
Suedia	3 953		
Uniune	22 220		
TAC	22 220		TAC analitică Articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică. Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică.

Specia:	Hering <i>Clupea harengus</i>	Zona:	Apele Uniunii din subdiviziunile 25-27, 28.2, 29 și 32 HER/3D25.; HER/3D26.; HER/3D27.; HER/3D28.2; HER/3D29.; HER/3D32.
Danemarca	3 596		
Germania	953		
Estonia	18 363		
Finlanda	35 845		
Letonia	4 532		
Lituania	4 772		
Polonia	40 723		
Suedia	54 667		
Uniune	163 451		
TAC	Nu se aplică		TAC analitică

Specia:	Hering <i>Clupea harengus</i>	Zona:	Subdiviziunea 28.1 HER/03D.RG
Estonia	17 908		
Letonia	20 872		
Uniune	38 780		
TAC	38 780		TAC analitică

Specia	Cod <i>Gadus morhua</i>	Zona:	Apele Uniunii din subdiviziunile 25-32 COD/3D25.; COD/3D26.; COD/3D27.; COD/3D28.; COD/3D29.; COD/3D30.; COD/3D31.; COD/3D32.
Danemarca	11 814		
Germania	4 700		
Estonia	1 151		
Finlanda	904		
Letonia	4 393		
Lituania	2 894		
Polonia	13 603		
Suedia	11 969		
Uniune	51 429		
TAC	Nu se aplică		TAC de precauție Articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regula- mentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică. Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică.

Specia:	Cod <i>Gadus morhua</i>	Zona:	Subdiviziunile 22-24 COD/3B23.; COD/3C22.; COD/3D24.
Danemarca	6 941		
Germania	3 393		
Estonia	154		
Finlanda	136		
Letonia	574		
Lituania	372		
Polonia	1 857		
Suedia	2 473		
Uniune	15 900		
TAC	15 900		TAC analitică Articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică. Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică.

Specia:	Cambulă de Baltica <i>Pleuronectes platessa</i>	Zona:	Apele Uniunii din subdiviziunile 22-32 PLE/3B23.; PLE/3C22.; PLE/3D24.; PLE/3D25.; PLE/3D26.; PLE/3D27.; PLE/3D28.; PLE/3D29.; PLE/3D30.; PLE/3D31.; PLE/3D32.
Danemarca	2 443		
Germania	271		
Polonia	511		
Suedia	184		
Uniune	3 409		
TAC	3 409		TAC de precauție

Specia:	Somon de Atlantic <i>Salmo salar</i>	Zona:	Apele Uniunii din subdiviziunile 22-31 SAL/3B23.; SAL/3C22.; SAL/3D24.; SAL/3D25.; SAL/3D26.; SAL/3D27.; SAL/3D28.; SAL/3D29.; SAL/3D30.; SAL/3D31.
Danemarca	19 879 ⁽¹⁾		
Germania	2 212 ⁽¹⁾		
Estonia	2 020 ⁽¹⁾		
Finlanda	24 787 ⁽¹⁾		
Letonia	12 644 ⁽¹⁾		
Lituania	1 486 ⁽¹⁾		
Polonia	6 030 ⁽¹⁾		
Suedia	26 870 ⁽¹⁾		
Uniune	95 928 ⁽¹⁾		
TAC	Nu se aplică		TAC analitică Articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică. Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 nu se aplică.

⁽¹⁾ Exprimat în număr de pești.

Specia:	Somon de Atlantic <i>Salmo salar</i>	Zona:	Apele Uniunii din subdiviziunea 32 SAL/3D32.
Estonia	1 344 ⁽¹⁾		
Finlanda	11 762 ⁽¹⁾		
Uniune	13 106 ⁽¹⁾		
TAC	Nu se aplică		TAC de precauție

⁽¹⁾ Exprimat în număr de pești.

Specia:	Șprot <i>Sprattus sprattus</i>	Zona:	Apele Uniunii din subdiviziunile 22-32 SPR/3B23.; SPR/3C22.; SPR/3D24.; SPR/3D25.; SPR/3D26.; SPR/3D27.; SPR/3D28.; SPR/3D29.; SPR/3D30.; SPR/3D31.; SPR/3D32.
Danemarca	21 068		
Germania	13 347		
Estonia	24 465		
Finlanda	11 029		
Letonia	29 548		
Lituania	10 689		
Polonia	62 706		
Suedia	40 729		
Uniune	213 581		
TAC	Nu se aplică		TAC analitică

ANEXA II

LIMITELE EFORTULUI DE PESCUIT

1. Statele membre alocă navelor de pescuit care le arborează pavilionul și care pescuiesc cu traule, plase pungă daneze sau plase similare cu ochiuri mai mari sau egale cu 90 mm sau cu setci, plase de încurcare sau setci cu sirec cu ochiuri mai mari sau egale cu 90 mm, cu paragate de fund, cu paragate cu excepția celor flotante, cu undițe de mână și echipament de pescuit la dandinetă, un număr maxim de:
 - (a) 147 de zile de absență din port în subdiviziunile ICES 22-24, cu excepția perioadei cuprinse între 1 și 30 aprilie, pentru care se aplică articolul 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1098/2007; și
 - (b) 146 de zile de absență din port în subdiviziunile ICES 25-28, cu excepția perioadei cuprinse între 1 iulie și 31 august, pentru care se aplică articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1098/2007.
 2. Numărul maxim de zile de absență din port pe an în care o navă de pescuit poate fi prezentă în cele două zone menționate la punctul 1 literele (a) și (b), pescuind cu echipamentele prevăzute la punctul 1, nu poate să depășească numărul maxim de zile de absență din port alocate pentru una dintre cele două zone.
 3. Prin derogare de la punctele 1 și 2 și în cazul în care gestionarea eficientă a posibilităților de pescuit o impune, statele membre pot alocă navelor care le arborează pavilionul un număr suplimentar de zile de absență din port, cu condiția ca un număr egal de zile de absență din port să fie retras altor nave de pescuit care le arborează pavilionul și care fac obiectul unor restricții în privința efortului în aceeași zonă și în cazul în care capacitatea, exprimată în kW, a fiecăreia dintre navele de pescuit donatoare este egală sau mai mare decât cea a navelor de pescuit receptoare. Numărul de nave de pescuit receptoare nu poate depăși 15 % din numărul total al navelor de pescuit ale respectivului stat membru, după cum se indică la punctul 1.
-

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 1222/2014 AL COMISIEI**din 8 octombrie 2014****de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru precizarea metodologiei pentru identificarea instituțiilor globale de importanță sistemică și pentru definirea de subcategorii ale instituțiilor globale de importanță sistemică****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE ⁽¹⁾, în special articolul 131 alineatul (18),

întrucât:

- (1) Directiva 2013/36/UE abilitează autoritățile competente sau desemnate ale statelor membre să impună cerințe de fonduri proprii mai ridicate instituțiilor globale de importanță sistemică (G-SII) pentru a compensa riscul mai ridicat pe care îl reprezintă G-SII pentru sistemul financiar și impactul potențial al falimentului acestora asupra contribuabililor. Această directivă stabilește anumite principii de bază ale unei metodologii de identificare a G-SII și de alocare a G-SII în subcategorii, în funcție de relevanța lor sistemică. În conformitate cu alocarea, se va prevedea pentru acestea o cerință suplimentară de fonduri proprii de nivel 1 de bază, amortizorul G-SII. Metodologia de identificare și de alocare a G-SII se bazează pe cinci categorii care măsoară importanța sistemică a unei bănci pentru piața financiară mondială și este detaliată în prezentul regulament.
- (2) Pentru a urma abordarea din Directiva 2013/36/UE, prezentul regulament ar trebui să țină seama de standardele pentru metodologia de evaluare a băncilor globale de importanță sistemică și pentru cerința referitoare la o absorbție mai mare a pierderilor a Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară, care au la bază cadrul pentru instituțiile financiare globale de importanță sistemică stabilit de Consiliul pentru Stabilitate Financiară în urma raportului intitulat „Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions — FSB Recommendations and Time Lines” (Reducerea riscului moral ridicat de instituțiile financiare de importanță sistemică — FSB Recomandări și calendar).
- (3) Directiva 2013/36/UE precizează în mod clar că metodologia de identificare și de alocare este armonizată în toate statele membre prin utilizarea unor parametri uniformi și transparenți pentru determinarea unui scor global al unei entități, care să măsoare importanța sa sistemică. Pentru a se asigura că eșantionul băncilor și grupurilor bancare — atât cele din Uniune, cât și cele autorizate în țările terțe — care servesc drept referință pentru a reflecta sistemul financiar global este uniform în întreaga Uniune, Autoritatea Bancară Europeană (ABE) ar trebui să stabilească eșantionul respectiv. Excluderile și completările referitoare la acest eșantion pe baza evaluării în vederea supravegherii ar trebui alese strict pentru a asigura funcția sa de termen de referință și nu ar trebui să aibă la bază alte motive.
- (4) Procesul de identificare a G-SII ar trebui să se bazeze pe date comparabile și ar trebui să țină seama de nevoia instituțiilor de a ști în mod clar dacă li se aplică cerința privind amortizorul, precum și valoarea acestuia, prin urmare, în metodologie ar trebui să fie incluse calendarul și procedurile. Cu toate acestea, întrucât identificarea G-SII ar trebui să se bazeze pe date actualizate referitoare la eșantionul unor grupuri bancare globale mari, unele dintre acestea fiind autorizate în țări terțe, datele necesare nu vor fi disponibile mai devreme de a doua jumătate a fiecărui an. Pentru a permite instituțiilor să respecte cerințele care decurg din statutul lor de G-SII, cerința privind amortizorul ar trebui să intre în vigoare la aproximativ un an de la identificarea acestora ca G-SII.
- (5) Directiva 2013/36/UE stabilește cinci categorii de măsurare a importanței sistemice, care constau în indicatori cuantificabili. Pentru a reduce la minimum sarcina administrativă a instituțiilor și a autorităților, aceste categorii sunt identice cu cele aplicate de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară. Prezentul regulament ar trebui să urmeze aceeași abordare în ceea ce privește definirea mai detaliată a indicatorilor cuantificabili. Indicatorii ar trebui să fie aleși astfel încât să reflecte diferitele aspecte ale efectelor externe negative potențiale ale falimentului unei entități și ale funcțiilor sale esențiale pentru stabilitatea sistemului financiar. Sistemul de referință pentru evaluarea importanței sistemice ar trebui să fie piețele financiare mondiale și economia mondială.

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 338.

- (6) Pentru a stabili o metodologie precisă pentru identificarea și clasificarea G-SII în conformitate cu normele de bază prevăzute în Directiva 2013/36/UE, este important să se delimiteze în mod clar noțiunile de „entitate relevantă”, „valoare a indicatorului”, „numitor” și „scor-limită” prin definirea lor, în sensul prezentului regulament.
- (7) Importanța sistemică a fiecărui grup bancar, măsurată prin indicatori pe o bază consolidată, ar trebui să fie exprimată ca scor global individual pentru un anumit an care măsoară poziția acestuia în raport cu alte entități din eșantion. Băncile ar trebui să fie identificate drept G-SII și alocate subcategoriilor cărora li se vor aplica cerințe diferite privind amortizorul de capital, pe baza acestui scor global. La calcularea scorului ca medie a scorurilor categoriei, fiecare dintre cele cinci categorii ar trebui să beneficieze de o ponderare de 20 %. Ar trebui aplicat un plafon la categoria de substituie în scopul calculării scorului global, dat fiind faptul că, pe baza unei analize a datelor până la exercițiul 2013 inclusiv, categoria respectivă s-a dovedit a avea un impact disproporționat de mare asupra scorului pentru băncile care au o poziție dominantă în furnizarea de servicii de plată, de subscriere și de custodie a activelor.
- (8) Autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a utiliza un proces corect de evaluare în vederea supravegherii pentru a realoca o G-SII dintr-o subcategorie inferioară într-o subcategorie superioară sau de a desemna drept G-SII o entitate cu un scor global inferior scorului-limită al subcategoriei celei mai joase. Deoarece această identificare prin evaluare în vederea supravegherii împărtășește același obiectiv ca procesul obișnuit de stabilire a unui scor, criteriul pe care urmează să se bazeze această evaluare ar trebui să fie, de asemenea, importanța sistemică a băncii pentru piața financiară mondială și economia mondială, în concordanță cu metodologia utilizată de către Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară. Riscul de faliment al băncii nu ar trebui să fie un criteriu, deoarece este deja contabilizat în alte cerințe prudențiale, *inter alia*, în valoarea totală a expunerii la risc și, după caz, în cerințele de fonduri proprii suplimentare, cum ar fi amortizorul de risc sistemic.
- (9) Prezentul regulament are la bază proiectele de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de către ABE.
- (10) ABE a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (11) Prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2015, întrucât cerința de a menține un amortizor G-SII stabilită la articolul 131 alineatul (4) din Directiva 2013/36/UE se va aplica și va fi implementată treptat, începând cu 1 ianuarie 2016. Prin urmare, pentru a informa în timp util instituțiile cu privire la amortizorul GSII care le este aplicabil și pentru a le lăsa timp suficient pentru a mobiliza capitalul necesar, instituțiile G-SII ar trebui să fie identificate la începutul anului 2015, cel târziu.
- (12) Cerința privind amortizorul G-SII ar trebui să fie implementată de-a lungul unei perioade de trei ani în conformitate cu articolul 162 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE: prima etapă a cerinței, menționată la articolul 162 alineatul (5) litera (a) din Directiva 2013/36/UE, ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2016 pentru acele GSII care au fost identificate de către autoritățile competente la începutul anului 2015, pe baza datelor disponibile la sfârșit de exercițiu financiar anterioare lunii iulie 2014. A doua etapă menționată la articolul 162 alineatul (5) litera (b) din Directiva 2013/36/UE a cerinței privind amortizorul pentru G-SII ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2017 pentru acele G-SII care au fost identificate de autoritățile competente până la sfârșitul anului 2015 sau, cel mai târziu, la începutul anului 2016, pe baza datelor disponibile la sfârșit de exercițiu financiar anterioare lunii iulie 2015,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezentul regulament precizează metodologia în conformitate cu care autoritatea menționată la articolul 131 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE (denumită în continuare „autoritate competentă”) a unui stat membru identifică, pe bază consolidată, o entitate relevantă drept instituție globală de importanță sistemică (G-SII), precum și metodologia pentru definirea de subcategorii de G-SII și alocarea G-SII în aceste subcategorii pe baza importanței lor sistemice și, ca parte a metodologiei, calendarul și datele care urmează a fi utilizate pentru identificare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „entitate relevantă” înseamnă o instituție-mamă din UE, o societate financiară holding-mamă din UE sau o societate financiară holding mixtă-mamă din UE ori o instituție care nu este o filială a unei instituții-mamă din UE, a unei societăți financiare holding-mamă din UE sau a unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE;
2. „valoare a indicatorului” înseamnă, pentru fiecare indicator prevăzut la articolul 6 și pentru fiecare entitate relevantă din eșantion, valoarea individuală a indicatorului, iar pentru fiecare bancă autorizată într-o țară terță, o valoare individuală comparabilă făcută publică în conformitate cu standarde convenite la nivel internațional;
3. „numitor” înseamnă, pentru fiecare indicator, valoarea totală agregată a valorilor indicatorului entităților relevante și băncilor autorizate în țări terțe din eșantion;
4. „scor-limită” înseamnă o valoare a scorului care determină limita cea mai joasă și limitele dintre cele cinci subcategorii, astfel cum sunt definite la articolul 131 alineatul (9) din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 3

Parametri comuni pentru metodologie

(1) ABE identifică un eșantion alcătuit din instituțiile sau grupurile ale căror valori ale indicatorului trebuie utilizate ca valori de referință care reprezintă sectorul bancar global, pentru a calcula scorurile, ținând seama de standardele convenite la nivel internațional, în special eșantionul utilizat de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară pentru identificarea băncilor globale de importanță sistemică, și comunică autorităților competente entitățile relevante incluse în eșantion, până la data de 31 iulie a fiecărui an.

Eșantionul este format din entități relevante și bănci autorizate în țările terțe și le include pe cele mai mari dintre acestea, în număr de 75, pe baza expunerii totale, astfel cum este definită la articolul 6 alineatul (1), precum și din entitățile relevante care au fost desemnate drept G-SII și din băncile din țări terțe care au fost desemnate ca fiind bănci globale de importanță sistemică în anul anterior.

ABE exclude sau adaugă entități relevante sau bănci autorizate în țări terțe, dacă este cazul și în măsura în care este necesar pentru a asigura un sistem de referință adecvat pentru evaluarea importanței sistemice care reflectă piețele financiare mondiale și economia mondială, ținând seama de standardele convenite la nivel internațional, inclusiv eșantionul utilizat de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară.

(2) Autoritatea competentă transmite ABE un raport cuprinzând valorile indicatorului fiecărei entități relevante cu o măsură de expunere de peste 200 de miliarde EUR autorizată în jurisdicția sa, până la data de 31 iulie a fiecărui an, cel târziu. Autoritatea competentă se asigură că valorile indicatorului sunt identice cu cele transmise de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și cu cele publicate de către respectiva entitate relevantă în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1030/2014 al Comisiei ⁽¹⁾. Autoritatea competentă utilizează formularele-tip prevăzute în prezentul regulament.

(3) ABE calculează numitorii, pe baza valorilor indicatorului comunicate de autoritatea competentă în temeiul alineatului (2), ținând seama de standarde convenite la nivel internațional, în special numitorii publicați de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară pentru anul respectiv, și îi comunică autorităților competente. Numitorul unui indicator este suma totală a valorilor indicatorului pentru toate entitățile relevante și băncile autorizate în țări terțe din eșantion, astfel cum au fost raportate pentru entitățile relevante în conformitate cu alineatul (2) și publicate de către băncile autorizate în țări terțe la data de 31 iulie a anului relevant.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1030/2014 al Comisiei din 29 septembrie 2014 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare cu privire la modelele și datele uniforme pentru publicarea valorilor utilizate în vederea identificării instituțiilor globale de importanță sistemică în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 30.9.2014, p. 14).

*Articolul 4***Procedura de identificare**

- (1) Autoritatea competentă calculează scorurile entităților relevante care sunt incluse în eșantionul comunicat de către ABE, care sunt autorizate în jurisdicția sa, la data de 15 decembrie a fiecărui an cel târziu. În cazul în care autoritatea relevantă, în cadrul unui proces corect de evaluare în vederea supravegherii, desemnează o entitate relevantă drept G-SII în conformitate cu articolul 131 alineatul (10) litera (b) din Directiva 2013/36/UE, autoritatea competentă comunică ABE o informare detaliată în scris cu privire la motivele aprecierii sale, la data de 15 decembrie a fiecărui an, cel târziu.
- (2) Identificarea unei entități relevante drept G-SII și alocarea într-o subcategorie intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie a celui de al doilea an care urmează după anul calendaristic în care au fost determinați numitorii în conformitate cu articolul 3.

*Articolul 5***Identificarea drept G-SII, determinarea scorurilor și alocarea în subcategorii**

- (1) Valorile indicatorului au la bază datele raportate ale entității relevante, disponibile la sfârșitul exercițiului financiar precedent, pe bază consolidată, iar în cazul băncilor autorizate în țări terțe, datele comunicate în conformitate cu standarde convenite la nivel internațional. Autoritățile competente pot utiliza valori ale indicatorului entităților relevante ale căror date de sfârșit de exercițiu financiar sunt emise la 30 iunie, pe baza poziției lor la 31 decembrie.
- (2) Autoritatea competentă determină scorul fiecărei entități relevante a eșantionului ca media simplă a scorurilor categoriei sub rezerva unui scor maxim al categoriei de 500 de puncte de bază pentru categoria care măsoară posibilitatea de substituție. Fiecare scor al unei categorii se calculează ca media simplă a valorilor care rezultă din împărțirea fiecărei valori a indicatorului categoriei respective la numitorul indicatorului comunicat de către ABE. Scorurile se exprimă în puncte de bază și se rotunjesc la cel mai apropiat punct de bază care este număr întreg.
- (3) Cel mai mic scor-limită este de 130 de puncte de bază. Subcategoriile se alocă după cum urmează:
- (a) subcategoria 1 cuprinde scoruri de la 130 la 229 de puncte de bază;
 - (b) subcategoria 2 cuprinde scoruri de la 230 la 329 de puncte de bază;
 - (c) subcategoria 3 cuprinde scoruri de la 330 la 429 de puncte de bază;
 - (d) subcategoria 4 cuprinde scoruri de la 430 la 529 de puncte de bază;
 - (e) subcategoria 5 cuprinde scoruri de la 530 la 629 de puncte de bază.
- (4) Autoritatea competentă identifică o entitate relevantă drept G-SII în cazul în care scorul entității respective este egal cu cel mai mic punctaj-limită sau mai mare decât acesta. Decizia de a desemna o entitate relevantă drept G-SII în cadrul unui proces corect de evaluare în vederea supravegherii în conformitate cu articolul 131 alineatul (10) litera (b) din Directiva 2013/36/UE are la bază o evaluare care să stabilească dacă falimentul acesteia ar avea un impact negativ semnificativ asupra pieței financiare mondiale și asupra economiei mondiale.
- (5) Autoritatea competentă alocă o G-SII unei subcategorii în funcție de scorul său. Decizia de a realoca o G-SII dintr-o subcategorie inferioară într-una superioară în cadrul procesului corect de evaluare în vederea supravegherii în conformitate cu articolul 131 alineatul (10) litera (a) din Directiva 2013/36/UE are la bază o evaluare care să stabilească dacă falimentul acesteia ar avea un impact negativ mai puternic asupra pieței financiare mondiale și asupra economiei mondiale.
- (6) Deciziile menționate la alineatele (4) și (5) pot fi susținute de indicatori auxiliari care nu sunt indicatori ai probabilității ca entitatea relevantă să dea faliment. Asemenea decizii includ informații cantitative și calitative bine documentate și verificabile.

*Articolul 6***Indicatori**

(1) Categoria care măsoară dimensiunea grupului este compusă dintr-un indicator egal cu expunerea totală a grupului, astfel cum se precizează în continuare în anexă.

(2) Categoria care măsoară interconectivitatea grupului cu sistemul financiar este compusă din toți indicatorii următori, astfel cum se precizează în continuare în anexă:

(a) active din cadrul sistemului financiar;

(b) pasive din cadrul sistemului financiar;

(c) titluri de valoare în circulație.

(3) Categoria care măsoară posibilitatea de substituire a serviciilor sau a infrastructurii financiare furnizate de grup este compusă din toți indicatorii ce urmează, astfel cum se precizează în continuare în anexă:

(a) active în custodie;

(b) activitate de plăți;

(c) tranzacții subscrise pe piețele titlurilor de datorie și de capital.

(4) Categoria care măsoară complexitatea grupului este compusă din toți indicatorii ce urmează, astfel cum se precizează în continuare în anexă:

(a) valoarea noțională a instrumentelor financiare derivate extrabursiere;

(b) active incluse la nivelul 3 al valorii juste măsurate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1255/2012 al Comisiei ⁽¹⁾;

(c) titlurile de valoare pentru tranzacționare și disponibile pentru vânzare.

(5) Categoria care măsoară activitatea transfrontalieră a grupului este compusă din indicatorii următori, astfel cum se precizează în continuare în anexă:

(a) creanțe interjurisdicționale;

(b) pasive interjurisdicționale.

(6) Pentru datele raportate în alte monede decât euro, autoritatea competentă utilizează o rată de schimb adecvată, ținând seama de rata de schimb de referință publicată de Banca Centrală Europeană și aplicabilă la data de 31 decembrie, precum și de standardele internaționale. În ceea ce privește indicatorul pentru activitatea de plăți menționat la alineatul (3) litera (b), autoritatea competentă utilizează ratele de schimb medii pentru anul în cauză.

*Articolul 7***Dispoziții tranzitorii**

Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf, ABE stabilește, până la data de 14 ianuarie 2015, eșantionul pentru identificarea unei entități relevante drept G-SII pentru anul 2014. Autoritățile competente raportează către ABE valorile indicatorului privind entitățile relevante din acest eșantion pe baza datelor disponibile la sfârșit de exercițiu financiar anterioare lunii iulie 2014, până la 21 ianuarie 2015. Pe baza acestor valori ale indicatorului, ABE calculează numitorii pentru anul 2014, până la 30 ianuarie 2015. Autoritățile competente stabilesc, pe baza acestor numitori, scorurile pentru entitățile relevante pentru anul 2014. De asemenea, acestea identifică G-SII și le alocă subcategoriilor. În același timp, autoritatea competentă comunică G-SII identificate Comisiei, CERS și ABE și publică numele acestora împreună cu scorurile lor pentru anul 2014 până la 28 februarie 2015.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1255/2012 al Comisiei din 11 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Standardul Internațional de Contabilitate 12, Standardele Internaționale de Raportare Financiară 1 și 13 și Interpretarea 20 a Comitetului pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (JO L 360, 29.12.2012, p. 78).

Prin derogare de la articolul 4 alineatul (2), datele de identificare drept G-SII ale unei entități relevante și subcategoria în care aceasta este alocată, pe baza scorurilor pentru anul 2014, se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Articolul 8

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 octombrie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXĂ

În sensul articolului 6, indicatorii se determină după cum se prezintă în continuare.

1. Expunere totală

Expunerea totală este valoarea agregată a totalului elementelor din bilanț și a totalului instrumentelor financiare derivate și a elementelor extrabilanțiere, pe bază consolidată, inclusiv entități consolidate în scopuri contabile, dar nu în scopuri de reglementare în funcție de risc, minus ajustările de reglementare.

Expunerea totală urmează măsura contabilă a expunerii (cu toate acestea, utilizând sfera mai largă a consolidării), cu condiția respectării următoarelor principii:

- expunerile bilanțiere legate de instrumentele nederivate sunt incluse în valoarea expunerii, fără provizioanele specifice și ajustările evaluărilor (de exemplu ajustările evaluărilor creditului);
- nu este permisă compensarea creditelor și a depozitelor;
- garanțiile reale corporale sau financiare, garanțiile sau instrumentele de diminuare a riscului de credit achiziționate nu reduc expunerile bilanțiere.

Elementele bilanțiere reprezintă valoarea agregată a următoarelor:

- (a) expunerea față de contraparte a contractelor de instrumente financiare derivate;
- (b) valoarea brută a tranzacțiilor de finanțare cu titluri de valoare;
- (c) expunerea față de contraparte a tranzacțiilor de finanțare cu titluri de valoare;
- (d) valoarea maximă a (i) altor active minus titlurile de valoare primite în cadrul tranzacțiilor de finanțare cu titluri de valoare care sunt recunoscute ca active; și (ii) zero.

Elementele extrabilanțiere reprezintă valoarea agregată a următoarelor elemente:

- (a) expunerea viitoare potențială a contractelor cu instrumente financiare derivate;
- (b) valoarea noțională a elementelor extrabilanțiere cu un factor de conversie a creditului (CCF) de 0 %, minus 100 % din angajamentele revocabile necondiționat aferente cardurilor de credit, minus 100 % din alte angajamente revocabile necondiționat;
- (c) 10 % din angajamentele revocabile necondiționat aferente cardurilor de credit;
- (d) 10 % din alte angajamente revocabile necondiționat;
- (e) valoarea noțională a elementelor extrabilanțiere cu un nivel de 20 % al CCF;
- (f) valoarea noțională a elementelor extrabilanțiere cu un nivel de 50 % al CCF;
- (g) valoarea noțională a elementelor extrabilanțiere cu un nivel de 100 % al CCF.

Pentru entitățile consolidate în scopuri contabile, dar nu în scopuri de reglementare în funcție de risc, valoarea indicatorului se majorează cu valoarea agregată a următoarelor elemente:

- (a) active bilanțiere;
- (b) expunerea viitoare potențială a contractelor cu instrumente financiare derivate;
- (c) 10 % din angajamentele revocabile necondiționat;
- (d) alte angajamente extrabilanțiere;
- (e) minus valoarea investițiilor în entitățile consolidate.

2. Interconectivitate

În raport cu indicatorii de interconectivitate, instituțiile financiare se definesc ca incluzând băncile și alte instituții care acceptă depozite, societățile holding bancar, dealerii de titluri de valoare, societățile de asigurare, fondurile mutuale, fondurile cu capital de risc, fondurile de pensii, băncile de investiții și contrapărțile centrale (CPC). Sunt excluse băncile centrale și alte organisme din sectorul public (de exemplu, băncile multilaterale de dezvoltare), dar sunt incluse băncile comerciale deținute de stat.

2.1. Activele din cadrul sistemului financiar

Activele din cadrul sistemului financiar reprezintă valoarea agregată a fondurilor depozitate sau împrumutate altor instituții financiare și a liniilor de credit angajate neutilizate extinse la alte instituții financiare, a deținerilor de titluri de valoare emise de alte instituții financiare, a expunerii curente pozitive nete a tranzacțiilor de finanțare cu titluri de valoare și a instrumentelor financiare derivate extrabursiere cu alte instituții financiare care au o valoare justă netă pozitivă.

(a) Fondurile depuse sau împrumutate altor instituții financiare și liniile de credit angajate neutilizate

Fondurile depuse la alte instituții financiare sau împrumutate acestora și liniile de credit angajate neutilizate reprezintă valoarea agregată a următoarelor elemente:

1. fondurile depuse la alte instituții financiare sau împrumutate acestora, printre care certificatele de depozit;
2. liniile de credit angajate neutilizate extinse la alte instituții financiare.

(b) Deținerile de titluri de valoare emise de alte instituții financiare

Acest element reflectă toate deținerile de titluri de valoare emise de alte instituții financiare. Deținerile totale sunt contabilizate la valoarea justă pentru titlurile de valoare clasificate ca fiind deținute în vederea tranzacționării și disponibile pentru vânzare; titlurile de valoare păstrate până la scadență sunt contabilizate la costul amortizat.

Deținerile de titluri de valoare emise de alte instituții financiare reprezintă valoarea agregată a următoarelor elemente:

1. titluri de datorie garantate;
2. titluri de datorie cu rang prioritar negarantate;
3. titluri de datorie subordonate;
4. titluri pe termen scurt;
5. valoarea maximă a acțiunilor, printre care acțiuni comune și preferențiale la valoare nominală și în surplus, minus pozițiile scurte compensatorii legate de deținerile de acțiuni specifice, și zero.

(c) Tranzacțiile de finanțare cu titluri de valoare

Tranzacțiile de finanțare cu titluri de valoare reprezintă valoarea agregată a expunerilor nete pozitive curente din tranzacțiile de finanțare cu titluri de valoare realizate cu alte instituții financiare.

Valoarea raportată nu este menită să reflecte quantumurile înscrise în bilanț. Aceasta reprezintă quantumul unic datorat legal pentru fiecare set de compensare. Compensarea se utilizează numai în cazul în care tranzacțiile sunt reglementate de un acord de compensare executoriu din punct de vedere juridic. În cazul în care aceste criterii nu sunt îndeplinite, se ia în considerare quantumul brut din bilanț. Nu se includ tranzacțiile de dare cu împrumut prin intermediere.

(d) Instrumentele financiare derivate extrabursiere cu alte instituții financiare cu o valoare justă netă pozitivă

Instrumentele financiare derivate extrabursiere cu alte instituții financiare cu o valoare justă netă pozitivă reprezintă valoarea agregată a următoarelor elemente:

1. valoarea justă netă pozitivă, inclusiv garanțiile reale deținute în cadrul acordului-cadru de compensare;
2. expunerea potențială viitoare.

2.2. *Pasivele din cadrul sistemului financiar*

Pasivele totale din cadrul sistemului financiar reprezintă valoarea agregată a depozitelor instituțiilor financiare, a tranzacțiilor de finanțare cu titluri de valoare și a instrumentelor financiare derivate extrabursiere cu alte instituții financiare care au o valoare justă netă negativă.

(a) Depozite ale instituțiilor financiare

Depozitele instituțiilor financiare reprezintă valoarea agregată a următoarelor elemente:

1. depozitele datorate unor instituții depozitare;
2. depozitele datorate unor instituții financiare nedepozitare;
3. liniile de credit angajate neutilizate obținute de la alte instituții financiare.

(b) Tranzacțiile de finanțare cu titluri de valoare

Tranzacțiile de finanțare cu titluri de valoare reprezintă valoarea agregată a expunerilor curente nete negative ale tranzacțiilor de finanțare cu titluri de valoare cu alte instituții financiare.

(c) Instrumente financiare derivate extrabursiere cu alte instituții financiare, cu o valoare justă netă negativă

Instrumentele financiare derivate extrabursiere cu alte instituții financiare cu o valoare justă netă negativă reprezintă valoarea agregată a următoarelor elemente:

1. valoarea justă netă negativă, inclusiv garanțiile reale deținute în cadrul acordului-cadru de compensare;
2. expunerea potențială viitoare.

2.3. *Titluri de valoare în circulație*

Indicatorul reflectă valoarea contabilă a titlurilor de valoare în circulație emise de entitatea relevantă. Nu se face distincție între activitățile din cadrul sistemului financiar și cele de alt tip.

Titlurile de valoare în circulație reprezintă valoarea agregată a următoarelor elemente:

- (a) titluri de datorie garantate;
- (b) titluri de datorie cu rang prioritar negarantate;
- (c) titluri de datorie subordonate;
- (d) titluri pe termen scurt;
- (e) certificate de depozit;
- (f) fonduri proprii comune;
- (g) acțiuni preferențiale și orice alte forme de finanțare subordonată care nu sunt menționate la litera (c).

3. **Possibilitatea de substituire a serviciilor sau a infrastructurii financiare furnizate de grup**

3.1. *Activitatea de plăți*

Activitatea totală de plăți reprezintă plățile efectuate în anul de raportare, cu excepția plăților din cadrul grupului.

Valoarea relevantă a plății este valoarea totală brută a tuturor plăților în numerar trimise de grupul cu obligații de raportare prin sisteme de transfer de fonduri de valoare mare, împreună cu valoarea brută a tuturor plăților în numerar trimise prin intermediul unei bănci corespondente (de exemplu, folosind un corespondent sau un cont *nostro*). Se includ plățile în numerar efectuate în numele entității relevante, precum și cele efectuate în numele clienților, printre care instituții financiare și alți clienți comerciali. Nu se includ plățile efectuate prin intermediul unor sisteme de plăți de mică valoare. Se includ doar plățile inițiate. Valoarea se calculează în euro.

3.2. *Active în custodie*

Valoarea activelor în custodie este valoarea tuturor activelor, inclusiv a activelor transfrontaliere, pe care grupul cu obligații de raportare le deține ca un custode în numele clienților, inclusiv instituții financiare, altele decât grupul cu obligații de raportare. Nu se includ niciun fel de active gestionate sau active aflate în administrare care nu sunt clasificate, de asemenea, drept active în custodie.

3.3. *Tranzacții subscrise pe piețele titlurilor de datorie și de capital*

Totalul tranzacțiilor subscrise pe piețele titlurilor de datorie și de capital reprezintă suma activității de subscriere de capital și a activității de subscriere de titluri de datorie.

Se includ toate subscrierile în care banca este obligată să achiziționeze titluri de valoare nevândute. În cazul în care subscrierea este pe o bază benevolă (ceea ce înseamnă că banca nu este obligată să achiziționeze stocurile restante), se includ doar titlurile de valoare care au fost vândute efectiv.

4. **Complexitatea grupului**

4.1. *Valoarea noțională a instrumentelor financiare derivate extrabursiere*

Acest indicator măsoară domeniul de aplicare al angajamentului grupului cu obligații de raportare în ceea ce privește tranzacțiile cu instrumente derivate extrabursiere și include toate tipurile de categorii de risc și de instrumente. La raportarea valorilor noționale ale instrumentelor financiare derivate nu se deduc garanțiile reale.

Valoarea noțională totală a instrumentelor financiare derivate extrabursiere este valoarea agregată a instrumentelor financiare derivate extrabursiere compensate printr-o contraparte centrală și a instrumentelor financiare derivate extrabursiere care fac obiectul unui acord bilateral.

4.2. *Active de nivelul 3*

Valoarea activelor de nivelul 3 este valoarea tuturor activelor care sunt evaluate în mod recurent utilizându-se date de măsură de nivelul 3.

4.3. *Titlurile de valoare pentru tranzacționare și disponibile pentru vânzare*

Titlurile de valoare pentru tranzacționare și disponibile pentru vânzare reprezintă valoarea totală a titlurilor de valoare din categoriile contabile deținute pentru tranzacționare și disponibile pentru vânzare minus subșetul de titluri de valoare deținute în acele categorii care sunt eligibile pentru clasificare ca active lichide de înaltă calitate.

5. **Activitatea transfrontalieră a grupului**

5.1. *Creanțe interjurisdicționale*

Valoarea creanțelor interjurisdicționale este valoarea tuturor creanțelor din toate sectoarele care, în funcție de riscul final, sunt creanțe transfrontaliere, creanțe locale în monedă străină ale filialelor străine sau creanțe locale în moneda locală ale filialelor străine, cu excepția activității implicând instrumente financiare derivate. Creanțele transfrontaliere se extind de la un birou dintr-o țară la un debitor dintr-o altă țară. Creanțele locale în monedă străină și locale ale filialelor străine se extind de la biroul local al băncii la debitorii din locul respectiv.

5.2. *Pasive interjurisdicționale*

Pasivele interjurisdicționale totale reprezintă valoarea agregată a următoarelor elemente, minus orice pasiv extern către birourile de legătură menționate la litera (b):

- (a) pasive locale în moneda locală;
 - (b) pasive externe (cu excepția pasivelor locale în moneda locală).
-

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1223/2014 AL COMISIEI**din 14 noiembrie 2014****de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2454/93 în ceea ce privește simplificarea încheierii regimului de perfecționare activă****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ⁽¹⁾, în special articolul 247,

întrucât:

- (1) Articolul 544 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ⁽²⁾ prevede o simplificare a încheierii regimului de perfecționare activă. În cadrul simplificării în cauză, anumite mărfuri de import sunt considerate ca fiind reexportate sau exportate, deși acestea au fost introduse efectiv pe piața Uniunii fără o declarație vamală ulterioară și plata drepturilor de import.
- (2) Articolul 544 litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 se referă la livrarea de aeronave civile. Simplificarea încheierii regimului de perfecționare activă în ceea ce privește aeronavele civile sporește competitivitatea industriei aviatice la nivel internațional și contribuie la crearea de valoare adăugată în cadrul Uniunii.
- (3) Domeniul de aplicare al articolului 544 litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 ar trebui să fie extins la aeronavele militare, astfel încât acestea să beneficieze de simplificarea încheierii regimului de perfecționare activă în același mod ca aeronavele civile.
- (4) Prin urmare, Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 ar trebui modificat în consecință.
- (5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului codului vamal,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 544 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) livrarea de aeronave; totuși, biroul de supraveghere permite încheierea regimului odată ce mărfurile de import au fost folosite prima dată pentru producerea, repararea, modificarea sau transformarea aeronavelor sau a unor părți ale acestora, cu condiția ca evidențele titularului să facă posibilă verificarea corectei aplicări și funcționări a regimului;”.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 14 noiembrie 2014.

*Pentru Comisie**Președintele*

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, 11.10.1993, p. 1).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1224/2014 AL COMISIEI**din 14 noiembrie 2014****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 14 noiembrie 2014.

*Pentru Comisie,**pentru președinte*

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	85,5
	MA	80,0
	MK	67,1
	ZZ	77,5
0707 00 05	AL	62,5
	JO	194,1
	TR	126,4
	ZZ	127,7
0709 93 10	AL	65,0
	MA	51,6
	TR	124,6
	ZZ	80,4
0805 20 10	MA	130,6
	TR	74,4
	ZZ	102,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	74,2
	ZZ	74,2
0805 50 10	TR	88,8
	ZZ	88,8
0806 10 10	BR	287,2
	LB	369,0
	PE	266,8
	TR	150,2
	US	278,5
	ZZ	270,3
	ZZ	270,3
0808 10 80	BR	53,4
	CA	135,3
	CL	85,2
	NZ	148,5
	US	102,4
	ZA	109,9
	ZZ	105,8
0808 30 90	CN	75,6
	ZZ	75,6

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 a Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI

din 7 noiembrie 2014

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Comitetului pentru cooperare culturală instituit prin Protocolul privind cooperarea culturală la Acordul de liber schimb între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Coreea, pe de altă parte, în ceea ce privește stabilirea unei liste de 15 arbitri

(2014/794/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 167 alineatul (3), coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acordul de liber schimb între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Coreea, pe de altă parte ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”) a fost semnat la data de 6 octombrie 2010. Acordul conține un protocol privind cooperarea culturală (denumit în continuare „protocolul”) care, conform articolului 1, stabilește cadrul în care părțile cooperează în vederea încurajării schimburilor privind activități, bunuri și servicii culturale, inclusiv, printre altele, în sectorul audiovizualului.
- (2) În temeiul articolului 15.10 alineatul (5) din acord, acesta a fost pus în aplicare parțial, cu titlu provizoriu, prin Decizia 2011/265/UE a Consiliului ⁽²⁾ (denumită în continuare „decizia”), începând de la 1 iulie 2011, până la finalizarea procedurilor necesare pentru încheierea acestuia.
- (3) În temeiul articolului 6 din decizie, poziția care urmează să fie adoptată de Uniune în cadrul Comitetului pentru cooperare culturală (denumit în continuare „comitetul”) cu privire la deciziile cu implicații juridice este determinată de Consiliu, acționând în conformitate cu tratatul.
- (4) După cum prevede articolul 3a din protocol, comitetul stabilește, imediat după înființarea sa, o listă cu 15 persoane care să acționeze în calitate de arbitri.
- (5) Uniunea ar trebui să determine poziția care urmează să fie adoptată în cadrul comitetului în ceea ce privește stabilirea listei de arbitri.
- (6) Prin urmare, poziția Uniunii în cadrul comitetului ar trebui să se bazeze pe proiectul de decizie atașat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului pentru cooperare culturală, instituit prin Protocolul privind cooperarea culturală la Acordul de liber schimb între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Coreea, pe de altă parte, cu privire la stabilirea listei de 15 persoane care să acționeze în calitate de arbitri, se bazează pe proiectul de decizie a Comitetului pentru cooperare culturală, atașat la prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L 127, 14.5.2011, p. 6.

⁽²⁾ Decizia 2011/265/UE a Consiliului din 16 septembrie 2010 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de liber schimb între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Coreea, pe de altă parte (JO L 127, 14.5.2011, p. 1).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 7 noiembrie 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

P. C. PADOAN

PROIECT

DECIZIA NR. ... A COMITETULUI PENTRU COOPERARE CULTURALĂ UE-COREEA**din ...**

privind stabilirea listei de arbitri menționate la articolul 3a din Protocolul privind cooperarea culturală la Acordul de liber schimb între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Coreea, pe de altă parte

COMITETUL PENTRU COOPERARE CULTURALĂ,

având în vedere Protocolul privind cooperarea culturală la Acordul de liber schimb între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Coreea, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la data de 6 octombrie 2010, în special articolul 3a,

întrucât:

- (1) Articolul 3a din Protocolul privind cooperarea culturală (denumit în continuare „protocolul”) prevede un mecanism de soluționare a litigiilor, stabilit la capitolul paisprezece din Acordul de liber schimb între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Coreea, pe de altă parte, prin care litigiile sunt rezolvate prin recurgerea la o comisie de arbitri.
- (2) În caz de litigiu, părțile se consultă pentru a ajunge la un consens privind alcătuirea comisiei de arbitraj.
- (3) Dacă părțile nu reușesc să ajungă la un consens privind alcătuirea comisiei de arbitraj, aceasta se stabilește prin tragere la sorți pe baza listei întocmite în conformitate cu articolul 3a litera (c) din protocol.
- (4) Părțile au convenit asupra unei liste de 15 arbitri,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se stabilește lista celor 15 arbitri în conformitate cu articolul 3a litera (c) din protocol. Lista figurează în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la ... la ...

Pentru Comitetul pentru cooperare culturală

Viceprim-ministru

*Ministerul Culturii, Sportului și Turismului din Republica
Coreea*

*Director general al Direcției Generale pentru Educație și
Cultură*

Comisia Europeană

ANEXĂ

LISTA ARBITRILOR

Arbitri propuși de UE

James BRIDGEMAN

Ursula KRIEBAUM

Alessandra LANCIOTTI

Hélène RUIZ FABRI

Jan WOUTERS

Arbitri propuși de Coreea

Byung-Chol YOON

Eun Young PARK

Young Jae CHO

Seung-Soo CHOI

Chang Hwan SHIN

Președinți

Florentino P. FELICIANO (Filipine)

Juan Antonio DORANTES (Mexic)

Christian HÄBERLI (Elveția)

Leng Sun CHAN (Malaysia)

Teresa CHENG (China)

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI**din 7 noiembrie 2014****de prelungire a aplicării Deciziei de punere în aplicare 2011/335/UE și de autorizare a Republicii Lituania de a aplica o măsură de derogare de la dispozițiile articolului 287 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată**

(2014/795/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ („directiva TVA”), în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Printr-o scrisoare înregistrată la Secretariatul General al Comisiei la data de 16 mai 2014, Lituania a solicitat autorizarea unei măsuri de derogare de la articolul 287 punctul 11 din directiva TVA, pentru a putea scuti în continuare anumite persoane impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește echivalentul în moneda națională al sumei de 45 000 EUR la cursul de schimb de la data aderării sale la Uniune („măsura”). Prin măsura în cauză, persoanele impozabile respective ar fi scutite parțial sau total de obligațiile privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) menționate în titlul XI capitolele 2-6 din directiva TVA.
- (2) Printr-o scrisoare datată 6 iunie 2014, Comisia a informat celelalte state membre cu privire la cererea depusă de Lituania. Prin scrisoarea din 12 iunie 2014, Comisia a înștiințat Lituania că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.
- (3) În temeiul titlului XII din directiva TVA, statele membre dispun deja de un regim special pentru întreprinderile mici. Măsura prelungită derogă de la titlul XII din directiva TVA numai prin faptul că plafonul cifrei de afaceri anuale a persoanei impozabile în cadrul regimului special este mai ridicat decât cel permis în prezent pentru Lituania în temeiul articolului 287 punctul 11 din directiva TVA, care este de 29 000 EUR.
- (4) Prin Decizia de punere în aplicare 2011/335/UE a Consiliului ⁽²⁾, Lituania a fost autorizată, cu titlu de măsură de derogare, să scutească, până la 31 decembrie 2014, persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 45 000 EUR. Dat fiind că acest prag a avut ca efect reducerea obligațiilor în materie de TVA pentru întreprinderile mai mici, Lituania ar trebui să fie autorizată să prelungească aplicarea măsurii pentru o nouă perioadă limitată. Persoanele impozabile pot opta în continuare pentru regimul normal de TVA.
- (5) Conform informațiilor furnizate de Lituania, prelungirea derogării va avea doar un efect neglijabil asupra valorii totale a veniturilor fiscale colectate în etapa consumului final.
- (6) Derogarea nu are niciun impact asupra resurselor proprii ale Uniunii provenind din TVA,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 2 paragraful al doilea din Decizia de punere în aplicare 2011/335/UE, data de „31 decembrie 2014” se înlocuiește cu data de „31 decembrie 2017”.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică începând cu 1 ianuarie 2015.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare 2011/335/UE a Consiliului din 30 mai 2011 de autorizare a Republicii Lituania de a aplica o măsură de derogare de la dispozițiile articolului 287 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 150, 9.6.2011, p. 6).

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Lituania.

Adoptată la Bruxelles, 7 noiembrie 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

P. C. PADOAN

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI**din 7 noiembrie 2014****de autorizare a Republicii Letonia de a aplica o măsură de derogare de la articolul 287 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată**

(2014/796/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ („Directiva TVA”), în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Printr-o scrisoare înregistrată la Secretariatul General al Comisiei la data de 1 iulie 2014, Letonia a solicitat autorizarea unei măsuri de derogare de la articolul 287 punctul 10 din directiva TVA, în scopul scutirii anumitor persoane impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 50 000 EUR („măsura”). Prin măsura în cauză, persoanele impozabile respective ar fi scutite parțial sau total de obligațiile privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) menționate în titlul XI capitolele 2-6 din Directiva TVA. O astfel de măsură fusese deja acordată Letoniei prin Decizia de punere în aplicare 2010/584/UE a Consiliului ⁽²⁾, care a expirat la 31 decembrie 2013.
- (2) Prin scrisoarea din 7 august 2014, Comisia a informat celelalte state membre cu privire la cererea depusă de Letonia. Prin scrisoarea din 11 august 2014, Comisia a comunicat Letoniei faptul că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.
- (3) În temeiul titlului XII din Directiva TVA, statele membre dispun deja de un regim special pentru întreprinderile mici. Măsura derogă de la titlul XII din Directiva TVA doar în măsura în care plafonul cifrei de afaceri anuale a persoanei impozabile în cadrul regimului special este mai ridicat decât cel permis pentru Letonia în temeiul articolului 287 punctul 10 din Directiva TVA, care este de 17 200 EUR.
- (4) Un plafon mai ridicat pentru regimul special constituie o măsură de simplificare, deoarece ar putea reduce semnificativ obligațiile celor mai mici întreprinderi în ceea ce privește TVA, regimul special respectiv fiind opțional pentru persoanele impozabile și permițând întreprinderilor să aleagă aplicarea regimului TVA normal.
- (5) Conform informațiilor furnizate de Letonia, derogarea va avea doar un efect neglijabil asupra valorii totale a veniturilor fiscale colectate în etapa consumului final.
- (6) Derogarea nu are niciun impact asupra resurselor proprii ale Uniunii provenind din TVA,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin derogare de la articolul 287 punctul 10 din Directiva 2006/112/CE, Republica Letonia este autorizată să scutească de la plata TVA persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 50 000 EUR.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare 2010/584/UE a Consiliului din 27 septembrie 2010 de autorizare a Republicii Letonia de a aplica o măsură de derogare de la dispozițiile articolului 287 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 256, 30.9.2010, p. 29).

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte din ziua notificării.

Se aplică până la 31 decembrie 2017.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Letonia.

Adoptată la Bruxelles, 7 noiembrie 2014

Pentru Consiliu

Președintele

P. C. PADOAN

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI**din 7 noiembrie 2014****de autorizare a aplicării de către Republica Estonia a unei măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată**

(2014/797/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Prin scrisoarea înregistrată la Comisie la 26 mai 2014, Estonia a solicitat autorizarea de a deroga de la dispozițiile Directivei 2006/112/CE care reglementează dreptul de deducere a taxei în ceea ce privește autoturismele.
- (2) Prin scrisoarea din 11 iunie 2014, Comisia a informat celelalte state membre cu privire la solicitarea înaintată de Estonia. Printr-o scrisoare datată 12 iunie 2014, Comisia a informat Estonia că dispune de toate informațiile pe care le consideră necesare pentru analiza solicitării.
- (3) Articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE stabilesc dreptul unei persoane impozabile de a deduce taxa pe valoarea adăugată (TVA) achitată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii de care a beneficiat respectiva persoană în scopul operațiunilor sale impozitate. Articolul 26 alineatul (1) litera (a) din directiva menționată prevede obligația persoanelor impozabile de a declara TVA atunci când un activ al activității lor economice se utilizează în alte scopuri decât în interes de serviciu.
- (4) Utilizarea în alte scopuri decât în interes de serviciu este adesea dificil de determinat cu exactitate și, chiar atunci când acest lucru este posibil, mecanismul este adesea greoi. În temeiul autorizării solicitate, cuantumul TVA aferent cheltuielilor deductibile pentru autoturismele care nu sunt utilizate în mod exclusiv în interes de serviciu ar trebui, cu unele excepții, să fie stabilit sub formă de rată procentuală fixă. Pe baza informațiilor disponibile în prezent, autoritățile estoniene estimează că o rată de 50 % este justificabilă. În același timp, pentru a evita dubla impunere, obligativitatea de a declara TVA-ul pentru utilizarea autoturismelor în alte scopuri decât în interes de serviciu ar trebui suspendată în cazul în care respectivele autoturisme au făcut deja obiectul unei limitări autorizate prin prezenta decizie. Această măsură de simplificare elimină necesitatea de a ține evidențe cu privire la utilizarea în folos personal a autoturismelor întreprinderii și previne evaziunea fiscală generată prin ținerea incorectă a contabilității.
- (5) Limitarea dreptului de deducere în temeiul autorizării solicitate ar trebui să se aplice TVA-ului achitat la cumpărarea, luarea în leasing, achiziția intracomunitară și importul de autoturisme specifice și pentru cheltuieli conexe, inclusiv achiziționarea de combustibil.
- (6) Autorizarea solicitată ar trebui să se aplice numai autoturismelor cu o greutate maximă autorizată de 3 500 de kilograme și cu cel mult opt locuri pe scaune în afară de locul conducătorului auto. Orice utilizare în alte scopuri decât în interes de serviciu a autoturismelor care depășesc 3 500 de kilograme sau care au mai mult de opt locuri pe scaune în afară de locul conducătorului auto este neglijabilă în virtutea caracteristicilor autoturismelor respective sau a tipului de activitate pentru care sunt utilizate. Ar trebui să se furnizeze de asemenea o listă detaliată a categoriilor de autoturisme cărora, în virtutea utilizării lor particulare, nu li se aplică această autorizare.
- (7) Autorizarea ar trebui acordată pe o durată determinată, și anume până la 31 decembrie 2017, pentru a se permite reexaminarea necesității și a eficacității acesteia, precum și a procentelor alocate utilizării în interes de serviciu și utilizării în alte scopuri care stau la baza respectivei autorizări.
- (8) În cazul în care Estonia consideră că este necesară o prelungire a autorizării după anul 2017, aceasta ar trebui să transmită Comisiei, cel târziu la 31 martie 2017, un raport care să cuprindă o reexaminare a procentului aplicat, împreună cu cererea de prelungire.
- (9) Derogarea va avea doar un efect neglijabil asupra valorii globale a încasărilor din impozite colectate în etapa de consum final și nu va avea niciun impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii care provin din TVA,

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE, Estonia este autorizată să limiteze la 50 % dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată (TVA) pentru cheltuielile legate de autoturisme care nu sunt utilizate exclusiv în interes de serviciu.

Articolul 2

Prin derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE, Estonia nu asimilează unei prestări de servicii cu titlu oneros utilizarea în alte scopuri decât în interes de serviciu a unui autoturism care face parte din activele comerciale ale unei persoane impozabile, în cazul în care autoturismul a făcut obiectul unei limitări autorizate în temeiul articolului 1 din prezenta decizie.

Articolul 3

Cheltuielile menționate la articolul 1 acoperă cumpărarea, luarea în leasing, achiziția intracomunitară și importul de autoturisme care nu sunt utilizate exclusiv în interes de serviciu, precum și cheltuielile legate de acestea, inclusiv cumpărarea de combustibil.

Articolul 4

Prezenta decizie se aplică numai autoturismelor cu o greutate maximă autorizată care nu depășește 3 500 de kilograme și cu cel mult opt locuri pe scaune în afară de locul conducătorului auto.

Articolul 5

Articolele 1 și 2 nu se aplică următoarelor categorii de autoturisme:

- (a) autoturismele cumpărate în scopul revânzării, al închirierii sau al închirierii în sistem de leasing;
- (b) autoturismele utilizate pentru transportul de pasageri contra cost, inclusiv pentru servicii de taxi;
- (c) autoturismele utilizate pentru furnizarea de lecții de conducere.

Articolul 6

- (1) Prezenta decizie produce efecte din ziua notificării.

Se aplică până la 31 decembrie 2017.

- (2) Orice cerere de prelungire a autorizării prevăzute în prezenta decizie se transmite Comisiei până la 31 martie 2017 și este însoțită de un raport care să cuprindă o reexaminare a procentului indicat la articolul 1.

Articolul 7

Prezenta decizie se adresează Republicii Estonia.

Adoptată la Bruxelles, 7 noiembrie 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
P. C. PADOAN

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 13 noiembrie 2014

de modificare a anexei F la Directiva 64/432/CEE a Consiliului în ceea ce privește formatul modelelor de certificate de sănătate pentru schimburile comerciale în interiorul Uniunii de bovine și porcine și cerințele suplimentare în materie de sănătate cu privire la *Trichinella* pentru schimburile comerciale în interiorul Uniunii de porcine domestice

[notificată cu numărul C(2014) 8336]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/798/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine ⁽¹⁾, în special articolul 16 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Directiva 64/432/CEE stabilește condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile în interiorul Uniunii cu bovine și porcine. Directiva menționată stabilește, printre altele, că bovinele și porcinele trebuie să fie însoțite pe durata transportului către locul de destinație de un certificat de sănătate care respectă modelul 1 sau 2, după caz, stabilit în anexa F.
- (2) În conformitate cu articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 599/2004 al Comisiei ⁽²⁾, diferitele certificate de sănătate necesare în contextul schimburilor comerciale în interiorul Uniunii urmează să fie prezentate pe baza modelului armonizat anexat la regulamentul respectiv.
- (3) În vederea adaptărilor care urmează să fie aduse conținutului certificatelor de sănătate prevăzute ca modelul 1 și 2 în anexa F la Directiva 64/432/CEE, este necesar să se adapteze, de asemenea, formatul acestor modele de certificate de sănătate.
- (4) Dispozițiile articolului 6 alineatul (2) litera (e) și alineatul (3) din Directiva 64/432/CEE au expirat la 31 decembrie 2000 și, prin urmare, nu ar trebui să mai constituie o opțiune de certificare în modelul de certificat de sănătate prevăzut ca modelul 1 în anexa F la directiva respectivă.
- (5) Regulamentul (CE) nr. 2075/2005 al Comisiei ⁽³⁾ stabilește norme pentru stabilirea statutului exploatajiilor în care sunt crescute porcinele domestice.
- (6) Regulamentul (UE) nr. 216/2014 al Comisiei ⁽⁴⁾ de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2075/2005 prevede cerințe care trebuie îndeplinite de către exploatanții din sectorul alimentar pentru a obține recunoașterea oficială a exploatajiilor care aplică condiții de adăpost controlate și acordă, unor astfel de exploataji, derogare de la dispozițiile privind testarea în momentul sacrificării.
- (7) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1114/2014 al Comisiei ⁽⁵⁾ de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2075/2005 clarifică ce condiții se aplică atunci când porcinele domestice pentru reproducție și producție sunt deplasate de la o exploatajie la alta prin intermediul centrelor de colectare.
- (8) Pentru a permite statelor membre să aplice regimul adecvat de testare care permite detectarea prezenței de *Trichinella* la sacrificare și să nu pună în pericol statutul exploatajei de destinație de porcine domestice pentru reproducție și producție, informațiile privind recunoașterea oficială a exploatajei de origine a animalelor care fac obiectul schimburilor comerciale, care aplică condițiile de adăpost controlate astfel cum se prevede la articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 2075/2005, trebuie să fie incluse în modelul de certificat de sănătate pentru schimburile comerciale în interiorul Uniunii cu porcine prevăzut ca modelul 2 din anexa F la Directiva 64/432/CEE.

⁽¹⁾ JO L 21, 29.7.1964, p. 1977/64.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 599/2004 al Comisiei din 30 martie 2004 de adoptare a unui model armonizat de certificat și de proces-verbal al inspecției, referitoare la schimburile intracomunitare cu animale și cu produse de origine animală (JO L 94, 31.3.2004, p. 44).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 2075/2005 al Comisiei din 5 decembrie 2005 de stabilire a normelor specifice aplicabile controalelor oficiale privind prezența de *Trichinella* în carne (JO L 338, 22.12.2005, p. 60).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 216/2014 al Comisiei din 7 martie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2075/2005 de stabilire a normelor specifice aplicabile controalelor oficiale privind prezența de *Trichinella* în carne (JO L 69, 8.3.2014, p. 85).

⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1114/2014 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2075/2005 de stabilire a normelor specifice aplicabile controalelor oficiale privind prezența de *Trichinella* în carne (JO L 302, 22.10.2014, p. 46).

- (9) Prin urmare, anexa F la Directiva 64/432/CEE ar trebui modificată în consecință.
- (10) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa F la Directiva 64/432/CEE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Adoptată la Bruxelles, 13 noiembrie 2014.

Pentru Comisie

Vytenis ANDRIUKAITIS

Membru al Comisiei

ANEXĂ

„ANEXA F

Modelul 1

Certificat de sănătate animală pentru animalele din specia bovine pentru reproducție/producție/sacrificare

UNIUNEA EUROPEANĂ

Certificat pentru comerț în interiorul Uniunii

Partea I: Detalii privind transportul prezentat	I.1. Expeditor Denumire Adresă Adresă				I.2. Numărul de referință al certificatului		I.2.a. Numărul de referință local		
					I.3. Autoritatea competentă centrală				
					I.4. Autoritatea competentă locală				
	I.5. Destinatar Denumire Adresă Cod poștal				I.6. Numărul (numerele) certificatelor originale afereente		Numărul (numerele) documentelor de însoțire		
					I.7. Comerciant Denumire Numărul de aprobare				
	I.8. Țara de origine		Codul ISO	I.9. Regiunea de origine	Codul	I.10. Țara de destinație	Codul ISO	I.11. Regiunea de destinație	Codul
	I.12. Locul de origine Exploatație ☐ Centru de colectare ☐ Unități ale comerciantului ☐ Denumire Numărul de aprobare/înregistrare Adresă Cod poștal				I.13. Locul de destinație Exploatație ☐ Centru de colectare ☐ Unități ale comerciantului ☐ Unitatea ☐ Denumire Numărul de aprobare Adresă Cod poștal				
	I.14. Locul de încărcare Cod poștal				I.15. Data și ora plecării				
	I.16. Mijloace de transport Avion ☐ Vapor ☐ Vagon de cale ferată ☐ Vehicul rutier ☐ Altele ☐ Identificare: Numărul (numerele):				I.17. Transportator Denumire Numărul de aprobare ⁽⁴⁾ Adresă Cod poștal Stat membru				
	I.18. Descrierea mărfii						I.19. Codul mărfurilor (cod NC) 0102		I.20. Cantitate
I.21.						I.22. Numărul de pachete			
I.23. Numărul sigiliului/containerului						I.24.			
I.25. Mărfuri certificate pentru: Reproducție ☐ Producție ☐ Sacrificare ☐									
I.26. Tranzit prin țări terțe ☐ Țara terță Codul ISO Punctul de ieșire Cod Punctul de intrare Nr. PIF				I.27. Tranzit prin statele membre ☐ Statul membru Codul ISO Statul membru Codul ISO Statul membru Codul ISO					
I.28. Export ☐ Țara terță Codul ISO Punctul de ieșire Cod				I.29. Durata estimată a transportului					

I.30.	Ruta				
	Da	☐		Nu	☐
I.31.	Identificarea animalelor				
	Specia (denumirea științifică)	Identificare oficială	Numărul pașaportului sau al pașaportului temporar	Data nașterii	
	Sex				

UNIUNEA EUROPEANĂ

64/432 F1 Bovine

II. Informații privind sănătatea		II.a. Numărul de referință al certificatului	II.b. Număr de referință locală
Partea II: Certificare	(¹) <i>fie</i>	[Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că toate dispozițiile aplicabile ale Directivei 64/432/CEE sunt îndeplinite și că în special animalele descrise în partea I îndeplinesc următoarele condiții:]	
	(¹)(²) <i>fie</i>	[Pe baza informațiilor furnizate într-un document oficial sau într-un certificat în care secțiunile A și B au fost completate de un medic veterinar oficial sau de medicul veterinar autorizat responsabil de exploatarea de origine, subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că toate dispozițiile aplicabile ale Directivei 64/432/CEE sunt îndeplinite și că în special animalele descrise în partea I îndeplinesc următoarele condiții:]	
	II.1. Secțiunea A		
	II.1.1.	Animalele provin dintr-o exploatare/din exploatarea de origine și dintr-o zonă/din zone care, în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională, nu face/nu fac obiectul niciunei interdicții sau restricții motivate de vreo boală a bovinelor.	
	(¹) <i>fie</i>	[II.1.2. Animalele sunt bovine pentru reproducție sau producție, și	
		II.1.2.1. au fost ținute, în măsura în care se poate deduce, în cadrul exploatarei/exploatarea de origine în ultimele 30 de zile sau de la naștere, în cazul în care au mai puțin de 30 de zile și niciun animal importat dintr-o țară terță nu a fost introdus în această/aceste exploatare/exploatarea în această perioadă, cu excepția cazului în care a fost izolat de celelalte animale din exploatare/exploatarea;	
		II.1.2.2. provin dintr-un șeptel/din șepteluri care este/sunt oficial indemn/indemne de tuberculoză, și	
	(¹) <i>fie</i>	[II.1.2.2.1. exploatarea/exploatarea este situată/sunt situate într-un stat membru sau într-o parte a teritoriului acestuia cu o rețea de supraveghere aprobată prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei/...../EU (a se introduce numărul);]	
	(¹) <i>și/sau</i>	[II.1.2.2.2. exploatarea/exploatarea este situată/sunt situate într-un stat membru sau într-o parte a teritoriului acestuia care este recunoscut(ă) ca fiind oficial indemn(ă) de tuberculoză în conformitate cu punctul 4 din anexa A(I) la Directiva 64/432/CEE prin Decizia Comisiei/...../..... (a se introduce numărul);]	
	(¹) <i>și/sau</i>	[II.1.2.2.3. sunt animale care au mai puțin de 6 săptămâni;]	
	(¹) <i>și/sau</i>	[II.1.2.2.4. sunt animale care au cel puțin 6 săptămâni și care au fost testate cu rezultate negative în intervalul de 30 de zile înainte de plecarea din exploatarea de origine, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) litera (a) din Directiva 64/432/CEE pentru tuberculoză la (a se introduce data);]	
	II.1.2.3.	provin dintr-un șeptel/din șepteluri care este/sunt oficial indemn/indemne de bruceloză, și	
	(¹) <i>fie</i>	[II.1.2.3.1. exploatarea/exploatarea este situată/sunt situate într-un stat membru sau într-o parte a teritoriului acestuia cu o rețea de supraveghere aprobată prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei/...../EU (a se introduce numărul);]	
	(¹) <i>și/sau</i>	[II.1.2.3.2. exploatarea/exploatarea este situată/sunt situate într-un stat membru sau într-o parte a teritoriului acestuia care este recunoscut(ă) ca fiind oficial indemn(ă) de bruceloză în conformitate cu punctul 7 din anexa A(II) la Directiva 64/432/CEE prin Decizia Comisiei/...../..... (a se introduce numărul);]	
	(¹) <i>și/sau</i>	[II.1.2.3.3. sunt animale castrate și/sau care au mai puțin de 12 luni;]	
	(¹) <i>și/sau</i>	[II.1.2.3.4. sunt animale care au cel puțin 12 luni și care au fost testate cu rezultate negative în intervalul de 30 de zile înainte de plecarea din exploatarea de origine, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) litera (b) din Directiva 64/432/CEE pentru bruceloză la (a se introduce data);]	
	II.1.2.4.	provin dintr-un șeptel/din șepteluri care este/sunt oficial indemn/indemne de leucoză enzootică bovină, și	
	(¹) <i>fie</i>	[II.1.2.4.1. exploatarea/exploatarea este situată/sunt situate într-un stat membru sau într-o parte a teritoriului acestuia cu o rețea de supraveghere aprobată prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei/...../EU (a se introduce numărul);]	
	(¹) <i>și/sau</i>	[II.1.2.4.2. exploatarea/exploatarea este situată/sunt situate într-un stat membru sau într-o parte a teritoriului acestuia care este recunoscut(ă) ca fiind oficial indemn(ă) de leucoză enzootică bovină în conformitate cu litera E din anexa D(I) la Directiva 64/432/CEE prin Decizia Comisiei/...../..... (a se introduce numărul);]	
	(¹) <i>și/sau</i>	[II.1.2.4.3. sunt animale care au mai puțin de 12 luni;]	
	(¹) <i>și/sau</i>	[II.1.2.4.4. sunt animale care au cel puțin 12 luni și care au fost testate cu rezultate negative în intervalul de 30 de zile înainte de plecarea din exploatarea de origine, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) litera (c) din Directiva 64/432/CEE pentru leucoză enzootică bovină la (a se introduce data).]]	

UNIUNEA EUROPEANĂ

64/432 F1 Bovine

II.	Informații privind sănătatea	II.a.	Numărul de referință al certificatului	II.b.	Număr de referință locală
(¹) fie	[II.1.2. Animalele sunt animale pentru sacrificare provenind dintr-un șeptel/din șepteluri care este/sunt oficial indemn/indemne de tuberculoză și de leucoză enzootică bovină, și (¹) fie [II.1.2.1. provin dintr-un șeptel/din șepteluri care este/sunt oficial indemn/indemne de bruceloză;]] (¹) și/sau [II.1.2.2. sunt castrate.]]				
II.2.	Secțiunea B Descrierea lotului în prezenta secțiune corespunde informațiilor introduse la punctele I.15., I.16 (³), I.17 (³), I.20. și I.31.				
(⁴) [II.3.	Secțiunea C II.3.1. Animalele au fost inspectate în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Directiva 64/432/CEE la (a se introduce data) în termen de 24 de ore înainte de data prevăzută a plecării și nu au prezentat semne clinice de boli infecțioase sau contagioase. II.3.2. Animalele provin din exploatarea/exploatarea și, dacă este cazul, dintr-un centru de colectare aprobat, și din zona/zonile care, în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională, nu face/nu fac obiectul niciunei interdicții sau restricții motivate de vreo boală a bovinelor. (¹) [II.3.3. Animalele respectă garanțiile suplimentare pentru rinotraheita infecțioasă bovină în conformitate cu articolul (a se introduce numărul articolului) din Decizia Comisiei ... /..... /..... (a se introduce numărul).] II.3.4. Animalele nu au rămas mai mult de șase zile în centrul de colectare aprobat. II.3.5. Se iau măsuri ca animalele să fie transportate cu mijloace de transport care sunt construite în așa fel încât fecalele, paiele sau furajele animalelor să nu se poată scurge sau să nu poată cădea din vehicul, și care au fost curățate și dezinfectate imediat după transportul de animale sau de orice produs care ar putea afecta sănătatea animală și, dacă este necesar, înainte de încărcarea animalelor, utilizând dezinfectanți autorizați oficial de autoritatea competentă. (⁵)(⁶) II.3.6. La efectuarea inspecției, condiția fizică a animalelor la care se referă prezentul certificat de sănătate permitea transportul prevăzut să înceapă la (în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1/2005 al Consiliului. (a se introduce data) II.3.7. Prezentul certifica (¹) fie [II.3.7.1. este valabil 10 zile de la data inspecției efectuate în exploatarea de origine sau în centrul de colectare aprobat din statul membru de origine;] (¹) fie [II.3.7.1. expiră, în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) din Directiva 64/432/CEE, la (a se introduce data).]]				

Note

- Secțiunile A și B din certificat trebuie stampilate și semnate de către:
 - medicul veterinar oficial al exploatarea de origine, dacă este altul decât medicul veterinar oficial care semnează secțiunea C; sau
 - medicul veterinar autorizat responsabil de exploatarea de origine, în cazul în care statul membru de origine a introdus un sistem de rețele de supraveghere aprobat în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din Directiva 64/432/CEE; sau
 - medicul veterinar oficial responsabil de centrul de colectare aprobat la data plecării animalelor.
- Secțiunea C trebuie stampilată și semnată de către medicul veterinar oficial al:
 - exploatarea de origine; sau
 - al centrului de colectare aprobat situat în statul membru de origine; sau
 - al centrului de colectare aprobat situat într-un stat membru de tranzit, la completarea certificatului de expediție a animalelor către statul membru de destinație.

Partea I:

- Rubrica de referință I.6: A se indica numărul (numerele) de ordine al(e) certificatului (certificatelor) de sănătate întocmit(e) în ziua inspecției de sănătate în exploatarea (exploatarea) de origine în statul (statele) membru (membre) de origine și de însoțire a animalelor care fac parte din lotul pentru care acest certificat de sănătate este emis într-un centru de colectare situat în statul membru de tranzit, astfel cum se descrie la articolul 5 alineatul (5) din Directiva 64/432/CEE.
- Rubrica de referință I.7: Completați, dacă este cazul.

UNIUNEA EUROPEANĂ

64/432 F1 Bovine

II.	Informații privind sănătatea	II.a.	Numărul de referință al certificatului	II.b.	Număr de referință locală
—	Rubrica de referință I.12:	<i>Unități ale comerciantului trebuie să fie marcate numai ca Loc de origine în cazul animalelor pentru sacrificare.</i>			
—	Rubrica de referință I.13:	În cazul animalelor pentru sacrificare, <i>Centru de colectare sau Unitate</i> sunt marcate ca Loc de destinație, astfel cum se prevede la articolul 7 din Directiva 64/432/CEE..			
—	Rubrica de referință I.23:	pentru containere sau cutii, trebuie să fie inclus numărul containerului și numărul sigiliului (dacă este cazul).			
—	Rubrica de referință I.31:	<i>Identificare oficială:</i> Animalele trebuie să fie identificate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului.			
<i>Numărul pașaportului sau al pașaportului temporar:</i> A se indica numărul (numerele) pașaportului (pașapoartelor) sau, în cazul în care este autorizat de către autoritatea competentă, pașaportul (pașapoartele) temporare pentru animale cu o vârstă mai mică de 4 săptămâni, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 911/2004, emise pentru animale care alcătuiesc lotul. <i>Data nașterii:</i> (zz/ll/aaaa). <i>Sexul:</i> (M = mascul, F = femelă, C = castrat).					
Partea II:					
⁽¹⁾ A se elimina dacă nu se aplică.					
⁽²⁾ Trebuie să fie semnat de către medicul veterinar oficial la centrul de colectare după controlul documentelor și controlul identității la animalele care sosesc cu un document oficial sau cu un certificat care are secțiunile A și B completate, în caz contrar, acest punct se elimină.					
⁽³⁾ Ar trebui indicate, în cazul în care distanța de transport depășește 65 km.					
⁽⁴⁾ A se șterge, în cazul în care certificatul este utilizat pentru transportul animalelor în interiorul statului membru de origine și sunt completate și semnate numai secțiunile A și B.					
⁽⁵⁾ În cazul în care un lot este constituit într-un centru de colectare și cuprinde animale care au fost încărcate la date diferite, se consideră că data la care transportul a început pentru întregul lot este prima dată la care o parte din lot a părăsit exploatarea de origine.					
⁽⁶⁾ Prezenta declarație nu îi scutește pe transportatori de obligațiile care le revin în conformitate cu dispozițiile în vigoare în Uniune, în special în ceea ce privește capacitatea fizică a animalelor de a fi transportate.					
— Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de cea a altor mențiuni din certificat.					
— Detaliile solicitate de prezentul certificat trebuie să fie introduse în TRACES în ziua eliberării certificatului și cel puțin în termen de 24 de ore de la aceasta.					
Medic veterinar oficial Numele (cu majuscule): Unitate veterinară locală: Data: Ștampila: Calificarea și titlul: Nr. UVL: Semnătura:					

Modelul 2

Certificat de sănătate animală pentru porcinele pentru reproducție/producție/sacrificare

UNIUNEA EUROPEANĂ

Certificat pentru comerț în interiorul Uniunii

Partea I: Detalii privind transportul prezentat	I.1. Expeditor Denumire Adresă Cod poștal				I.2. Numărul de referință al certificatului	I.2.a. Numărul de referință local
					I.3. Autoritatea competentă centrală	
					I.4. Autoritatea competentă locală	
	I.5. Destinatar Denumire Adresă Cod poștal				I.6. Numărul (numerele) certificatelor originale afereente	Numărul (numerele) documentelor de însoțire
					I.7. Comerciant Denumire Numărul de aprobare	
	I.8. Țara de origine	Codul ISO	I.9. Regiunea de origine	Codul	I.10. Țara de destinație	Codul ISO I.11. Regiunea de destinație Codul
	I.12. Locul de origine Exploatație ☐ Centru de colectare ☐ Unități ale comerciantului ☐ Denumire Numărul de aprobare/inregistrare Adresă Cod poștal				I.13. Locul de destinație Exploatație ☐ Centru de colectare ☐ Unități ale comerciantului ☐ Unitatea ☐ Denumire Numărul de aprobare Adresă Cod poștal	
	I.14. Locul de încărcare Cod poștal				I.15. Data și ora plecării	
	I.16. Mijloace de transport Avion ☐ Vapor ☐ Vagon de cale ferată ☐ Vehicul rutier ☐ Altele ☐ Identificare: Numărul (numerele):				I.17. Transportator Denumire Numărul de aprobare Adresă Cod poștal Stat membru	
	I.18. Descrierea mărfii					I.19. Codul mărfurilor (cod NC) 0103
					I.20. Cantitate	
I.21.					I.22. Numărul de pachete	
I.23. Numărul sigiliului/containerului					I.24.	
I.25. Mărfuri certificate pentru: Reproducție ☐ Producție ☐ Sacrificare ☐						
I.26. Tranzit prin țări terțe ☐ Țara terță Codul ISO Punctul de ieșire Cod Punctul de intrare Nr. PIF				I.27. Tranzit prin statele membre ☐ Statul membru Codul ISO Statul membru Codul ISO Statul membru Codul ISO		
I.28. Export ☐ Țara terță Codul ISO Punctul de ieșire Cod				I.29. Durata estimată a transportului		
I.30. Ruta Da ☐ Nu ☐						
I.31. Identificarea animalelor Specia (denumirea științifică) Identificare oficială Data nașterii Sex						

UNIUNEA EUROPEANĂ

64/432 F2 Porcine

Partea II: Certificare	II. Informații privind sănătatea	II.a. Numărul de referință al certificatului	II.b. Număr de referință locală
	(1) <i>fie</i> [Subsemnatul, medic veterinar oficial, certifică că toate dispozițiile aplicabile ale Directivei 64/432/CEE sunt îndeplinite și că în special animalele descrise în partea I îndeplinesc următoarele condiții:]		
	(1)(2) <i>fie</i> [Pe baza informațiilor furnizate într-un document oficial sau într-un certificat în care secțiunile A și B au fost completate de un medic veterinar oficial sau medicul veterinar autorizat responsabil de exploatarea de origine, subsemnatul, medic veterinar oficial, certifică că toate dispozițiile aplicabile ale Directivei 64/432/CEE sunt îndeplinite și că în special animalele descrise în partea I îndeplinesc următoarele condiții:]		
	II.1. Secțiunea A		
	II.1.1. Animalele provin din exploatarea/exploatarea de origine și din zona/zonile care, în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională, nu fac obiectul niciunei interdicții sau restricții motivate de vreo boală a porcinelor;		
	(1) și [exploatarea/exploatarea este situată/sunt situate într-un stat membru sau într-o parte a teritoriului acestuia cu o rețea de supraveghere aprobată prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei/...../EU (a se introduce numărul).]		
	(1) <i>fie</i> [II.1.2. Animalele sunt porcine pentru reproducție sau producție astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 64/432/CEE care au fost ținute, în măsura în care se poate deduce, în cadrul exploatarea/exploatarea de origine în ultimele 30 de zile sau de la naștere, în cazul în care au mai puțin de 30 de zile și niciun animal importat dintr-o țară terță nu a fost introdus în această/aceste exploatarea/exploatarea în această perioadă, cu excepția cazului în care a fost izolat de celelalte animale din exploatarea/exploatarea.]		
	(1) <i>fie</i> [II.1.2. Animalele sunt porcine pentru sacrificare astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 64/432/CEE.]		
	(1) [II.1.3. Animalele sunt porcine domestice pentru reproducție sau producție, provenite din una sau mai multe exploatarea recunoscute oficial ca exploatarea care aplică condiții de adăpost controlate în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 2075/2005 și care nu au tranzitat niciun centru de colectare astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (2) litera (o) din Directiva 64/432/CEE care nu îndeplinește cerințele stabilite în capitolul I(A) din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 2075/2005.]		
	(1) [II.1.3. Animalele sunt porcine domestice pentru sacrificare și		
	(1) <i>fie</i> [II.1.3.1 sunt neîntărcate și au mai puțin de 5 săptămâni;]]		
	(1) <i>fie</i> [II.1.3.1 provin din una sau mai multe exploatarea recunoscute oficial ca exploatarea care aplică condiții de adăpost controlate în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2075/2005		
	(1) <i>fie</i> [II.1.3.1.1. sunt dintre care carcasele tuturor scoafelor și vierilor sunt examinate pentru detectarea prezenței de Trichinella;]]		
	(1) și/sau [II.1.3.1.1. sunt dintre care 10 % din carcasele animalelor trimise pentru sacrificare sunt examinate pentru detectarea prezenței de Trichinella;]]		
	(1) <i>fie</i> [II.1.3.1.1. sunt situate într-un stat membru în care nicio infestare autohtonă cu Trichinella la porcinele domestice crescute în exploatarea recunoscute oficial ca exploatarea care aplică condiții de adăpost controlate nu a fost detectată în ultimii 3 ani, perioadă în cursul căreia au fost efectuate teste în mod constant în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 2075/2005;]]		
	(1) <i>fie</i> [II.1.3.1.1. sunt situate într-un stat membru pentru care datele istorice privind testarea neîntreruptă a populației de porcine sacrificate ale respectivelor exploatarea sau ale compartimentului din care fac parte asigură cel puțin 95 % încredere că prevalența cazurilor de Trichinella nu depășește 1 la un milion în cadrul populației respective;]]		
	(1) <i>fie</i> [II.1.3.1.1. provin din una sau mai multe exploatarea recunoscute oficial ca exploatarea care aplică condiții de adăpost controlate în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2075/2005 și sunt situate în Belgia sau Danemarca.]]		
II.2. Secțiunea B	Descrierea lotului în prezenta secțiune corespunde informațiilor introduse la punctele I.15., I.16 (3), I.17 (3), I.20. și I.31.		
(4) [II.3. Secțiunea C			
	II.3.1. Animalele au fost inspectate în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Directiva 64/432/CEE la (a se introduce data) în termen de 24 de ore înainte de data prevăzută a plecării și nu au prezentat semne clinice de boli infecțioase sau contagioase.		

UNIUNEA EUROPEANĂ

64/432 F2 Porcine

II.	Informații privind sănătatea	II.a. Numărul de referință al certificatului	II.b. Număr de referință locală
II.3.2.	Animalele provin din exploatarea/exploatarea și, dacă este cazul, un centru de colectare aprobat și din zona/zonile care, în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională, nu face/nu fac obiectul niciunei interdicții sau restricții motivate de vreo boală a porcinelor.		
(¹) [II.3.3.	Animalele respectă garanțiile suplimentare pentru:		
(¹) fie	[II.3.3.1.	boala Aujeszky în conformitate cu articolul (a se introduce numărul articolului) din Decizia Comisiei// (a se introduce numărul);]	
(¹) și/sau	[II.3.3.2.	 (a se introduce denumirea bolii relevante în conformitate cu anexa E(II) la Directiva 64/432/CEE] în conformitate cu articolul (a se introduce numărul articolului) din Decizia Comisiei// (a se introduce numărul).]	
II.3.4.	Animalele nu au rămas mai mult de șase zile în centrul de colectare aprobat.		
II.3.5.	Se iau măsuri ca animalele să fie transportate cu mijloace de transport care sunt construite în așa fel încât fecalele, paiele sau furajele animalelor să nu se poată scurge sau să nu poată cădea din vehicul și care au fost curățate și dezinfectate imediat după transportul de animale sau de orice produs care ar putea afecta sănătatea animală și, dacă este necesar, înainte de încărcarea animalelor, utilizând dezinfectanți autorizați oficial de autoritatea competentă.		
(⁵)(⁶) II.3.6.	La efectuarea inspecției, condiția fizică a animalelor la care se referă prezentul certificat de sănătate permitea transportul prevăzut să înceapă la în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1/2005 al Consiliului. (a se introduce data).		
II.3.7.	Prezentul certificat		
(¹) fie	[II.3.7.1.	este valabil 10 zile de la data inspecției efectuate în exploatarea de origine sau în centrul de colectare aprobat din statul membru de origine;]	
(¹) fie	[II.3.7.1.	expiră, în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) din Directiva 64/432/CEE, la (a se introduce data).]	

Note

- Secțiunile A și B din certificat trebuie ștampilate și semnate de către:
 - medicul veterinar oficial al exploatarea de origine, dacă este altul decât medicul veterinar oficial care semnează secțiunea C; sau
 - medicul veterinar autorizat responsabil de exploatarea de origine, în cazul în care statul membru de origine a introdus un sistem de rețele de supraveghere aprobat în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din Directiva 64/432/CEE; sau
 - medicul veterinar oficial responsabil de centrul de colectare aprobat la data plecării animalelor.
- Secțiunea C a certificatului trebuie ștampilată și semnată de către medicul veterinar oficial al :
 - exploatarea de origine; sau
 - al centrului de colectare aprobat situat în statul membru de origine; sau
 - al centrului de colectare aprobat situat într-un stat membru de tranzit, la completarea certificatului de expediție a animalelor către statul membru de destinație.

Partea I:

- Rubrica de referință I.6.: A se indica numărul (numerele) de ordine al(e) certificatului (certificatelor) de sănătate întocmit(e) în ziua inspecției de sănătate în exploatarea (exploatarea) de origine în statul (statele) membru (membre) de origine și de însoțire a animalelor care fac parte din lotul pentru care acest certificat de sănătate este emis într-un centru de colectare situat în statul membru de tranzit, astfel cum este descris la articolul 5 alineatul (5) din Directiva 64/432/CEE.
- Rubrica de referință I.7.: Completați, dacă este cazul.
- Rubrica de referință I.12.: Unități ale comerciantului trebuie să fie marcate numai ca Loc de origine în cazul animalelor pentru sacrificare.
- Rubrica de referință I.13.: În cazul animalelor pentru sacrificare Centru de colectare sau Unitate sunt marcate ca Loc de destinație astfel cum se prevede la articolul 7 din Directiva 64/432/CEE.
- Rubrica de referință I.23.: Pentru containere sau cutii, trebuie să fie inclus numărul containerului și numărul sigiliului (dacă este cazul).
- Rubrica de referință I.31.: Identificare oficială: Animalele trebuie să fie identificate în conformitate cu Directiva 2008/71/CE a Consiliului.

Data nașterii: (zz/ll/aaaa).

Sexul: (M = mascul, F = femelă, C = castrat).

UNIUNEA EUROPEANĂ

64/432 F2 Porcine

II.	Informații privind sănătatea	II.a.	Numărul de referință al certificatului	II.b.	Număr de referință locală								
Partea II:													
(¹) A se elimina dacă nu se aplică. (²) Trebuie să fie semnat de către medicul veterinar oficial la centrul de colectare după controlul documentelor și controlul identității la animalele care sosesc cu un document oficial sau cu un certificat care are secțiunile A și B completate, în caz contrar, acest punct se elimină. (³) Ar trebui indicate, în cazul în care distanța de transport depășește 65 km. (⁴) A se șterge, în cazul în care certificatul este utilizat pentru transportul animalelor în interiorul statului membru de origine și sunt completate și semnate numai secțiunile A și B. (⁵) În cazul în care un lot este constituit într-un centru de colectare și cuprinde animale care au fost încărcate la date diferite, se consideră că data la care transportul a început pentru întregul lot este prima dată la care o parte din lot a părăsit exploatarea de origine. (⁶) Prezenta declarație nu îi scutește pe transportatori de obligațiile care le revin în conformitate cu dispozițiile în vigoare în Uniune, în special în ce privește capacitatea fizică a animalelor de a fi transportate. — Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de cea a altor mențiuni din certificat. — Detaliile solicitate de prezentul certificat trebuie să fie introduse în TRACES în ziua eliberării certificatului și cel puțin în termen de 24 de ore de la aceasta.													
Medic veterinar oficial <table border="0"> <tr> <td>Numele (cu majuscule):</td> <td>Calificarea și titlul:</td> </tr> <tr> <td>Unitate veterinară locală:</td> <td>Nr. UVL:</td> </tr> <tr> <td>Data:</td> <td>Semnătura:</td> </tr> <tr> <td>Ștampila: "</td> <td></td> </tr> </table>						Numele (cu majuscule):	Calificarea și titlul:	Unitate veterinară locală:	Nr. UVL:	Data:	Semnătura:	Ștampila: "	
Numele (cu majuscule):	Calificarea și titlul:												
Unitate veterinară locală:	Nr. UVL:												
Data:	Semnătura:												
Ștampila: "													

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA NR. 4/2014 A COMITETULUI AMBASADORILOR ACP-UE

din 23 octombrie 2014

**privind mandatul care urmează să fie acordat Comitetului executiv al Centrului pentru Dezvoltarea
Întreprinderii (CDI)**

(2014/799/UE)

COMITETUL AMBASADORILOR ACP-UE,

având în vedere Acordul de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul de parteneriat ACP-UE”), în special articolul 2 din anexa III,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (d) din anexa III la Acordul de parteneriat ACP-UE, Comitetul ambasadorilor ACP-UE monitorizează strategia generală a CDI și supraveghează activitatea Comitetului executiv al CDI.
- (2) Comitetul executiv al CDI supraveghează activitatea CDI [articolul 2 alineatul (7) litera (b)], adoptă programul și bugetul CDI [articolul 2 alineatul (7) litera (c)] și prezintă rapoartări și evaluări periodice Comitetului ambasadorilor ACP-UE [articolul 2 alineatul (7) litera (d)].
- (3) Statutul și regulamentul de procedură ale CDI, adoptate prin Decizia nr. 8/2005 a Comitetului ambasadorilor ACP-CE (denumite în continuare „statutul CDI”) și Regulamentul financiar al CDI adoptat prin Decizia nr. 5/2004 a Comitetului ambasadorilor ACP-CE (denumit în continuare „regulamentul financiar al CDI”) oferă garanții în ceea ce privește informarea Comitetului ambasadorilor ACP-UE și supravegherea de către acesta.
- (4) În cadrul celei de a 39-a reuniuni care a avut loc la Nairobi în perioada 19-20 iunie 2014, Consiliul de miniștri ACP-UE a convenit, printr-o declarație comună, să demareze procesul de închidere organizată a CDI și de modificare a anexei III la Acordul de parteneriat ACP-UE și, în acest scop, a decis să acorde o delegare de competențe Comitetului ambasadorilor ACP-UE să preia această chestiune în vederea adoptării deciziilor necesare.
- (5) Prin declarația comună a Consiliului de miniștri ACP-UE menționată anterior a fost instituit Grupul de lucru comun ACP-UE (denumit în continuare „GLC”) pentru a asigura că CDI este închis în cele mai bune condiții,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Sub rezerva condițiilor stabilite la articolele 2, 3 și 4 din prezenta decizie, Comitetul ambasadorilor ACP-UE autorizează Comitetul executiv al CDI să adopte, cu efect imediat, toate măsurile adecvate pentru a pregăti închiderea CDI.
- (2) Închiderea CDI se realizează cu respectarea competențelor autorităților de supraveghere ale CDI stabilite în anexa III la Acordul de parteneriat ACP-UE și a modalităților stabilite de Consiliul de miniștri ACP-UE în declarația comună a acestuia din 20 iunie 2014.

⁽¹⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3. Acord astfel cum a fost modificat prin Acordul semnat la Luxemburg la 25 iunie 2005 (JO L 209, 11.8.2005, p. 27) și prin Acordul semnat la Ouagadougou la 22 iunie 2010 (JO L 287, 4.11.2010, p. 3).

Articolul 2

- (1) Comitetul executiv al CDI contractează un curator, în cel mai scurt timp posibil și cel târziu până la 23 decembrie 2014, pentru a pregăti și a pune în aplicare un plan de închidere, precum și pentru a gestiona CDI pe parcursul procesului care duce la închiderea acestuia.
- (2) Planul de închidere permite închiderea CDI într-un mod organizat, cu respectarea drepturilor tuturor terților implicați, asigurând totodată că proiectele în curs de desfășurare de sprijinire a sectorului privat sunt îndeplinite fie de către CDI însuși, fie de către o entitate căreia i se poate atribui gestionarea acestora.
- (3) Planul de închidere are în vedere finalizarea lichidării CDI până la 31 decembrie 2016. Planul de închidere include timpul necesar pentru efectuarea plăților finale, a rapoartelor finale, a auditurilor financiare și statutare în vederea lichidării CDI până la 31 decembrie 2016.

Articolul 3

- (1) În conformitate cu procedurile definite în Acordul de parteneriat ACP-UE, în statutul CDI și în regulamentul financiar al CDI, Comitetul ambasadorilor ACP-UE primește planul de închidere adoptat de Comitetul executiv al CDI.
- (2) Comitetul executiv al CDI furnizează Comitetului ambasadorilor ACP-UE rapoarte trimestriale referitoare la progresele înregistrate privind procesul de închidere.

Articolul 4

Comitetul executiv al CDI va consulta GLC cu privire la proiectul de mandat al curatorului menționat la articolul 2 alineatul (1), precum și cu privire la proiectul de plan de închidere și la proiectul de propunere de descărcare de gestiune.

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 23 octombrie 2014.

Pentru Comitetul ambasadorilor ACP-UE

Președintele

S. SANNINO

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO